

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL XVII, NR. 174
<http://apostolul.slineamt.ro> Februarie 2015

O Doamnă Trandafir a zilelor noastre: Veronica Filip

De numele doamnei educatoare Veronica Filip se leagă nu doar grădinița din cartierul Precista, ci și o carieră strălucită, marcată de realizări cu totul speciale. În premieră mondială, Veronica Filip a aplicat, în anii '70 - '80, jocurile logico-matematice în învățământul preșcolar neamțean, după modelul celor care se desfășurau, la ora respectivă, doar în Franța, însă la clasele primare.

Înțelegând că cei mici învață mai ușor matematica, pe baza propriei lor experiențe, decât prin manipulările simbolice, pedagogul neamțean a experimentat timp de nouă ani de zile jocurile matematice, obținând rezultate spectaculoase.

De asemenea, în anii în care a condus grădinița care astăzi îi poartă numele, Veronica Filip s-a dedicat cu dragoste și profesionalism copiilor, transformând unitatea de învățământ într-un adevărat „colțisor de rai”.

Rep.: Doamnă educatoare, povestiți-ne cum au ajuns jocurile logico-matematice la Piatra-Neamț?

Veronica Filip: Nimeni în lume nu mai predase, până la mine, jocurile logice. Este meritul inspectorului general de atunci, domnul profesor Gheorghe Iftimie, care primise de la academicianul Grigore Moisil o lucrare tradusă din limba franceză despre aceste jocuri. Inspectorul Iftimie a luat legătura cu renumitul profesor de matematică, C. Borș, prezentându-i jocurile logico-matematice – care, în Franța, nu se predaseră decât la clasele I-IV – gândindu-se cine le-ar putea introduce și la Piatra-Neamț.

A consemnat Irina NASTASIU
(continuare în pag. 3)

Desantul Ministrului Educației în Neamț

Ministrul Educației, Mihai Sorin Câmpeanu, a avut luni, 26 ianuarie, o întâlnire de lucru cu directorii școlilor din județul Neamț. Reuniunea a avut loc la sala de festivități a Colegiului Național „Petru Rareș” din Piatra Neamț, fără accesul presei. La discuții au participat și subsecretarul de stat Liliana Preoteasa și conducerea Inspectoratului Școlar Județean Neamț. Discuțiile cu managerii școlilor din județ au vizat problemele actuale din sistemul de învățământ, cea mai stringentă fiind problema reducerii numărului de norme din școli, având în vedere faptul că, pentru a se încadra în bugetul alocat până la sfârșitul anului, din școlile neamțene ar trebui reduse aproape 300 de norme. Ministrul nu a oferit soluții, dar a întărit necesitatea acestor măsuri.

„Județul Neamț este un județ cu un număr mare de elevi, 75.800 de elevi și preșcolari, repartizați echitabil între mediul urban și mediul rural. Nu este ușor, la nivel administrativ, să te poți încadra și în numărul total de posturi aprobate, și în buget, dar, ca urmare a acestor discuții, sunt sigur că se vor găsi soluții pentru ca

și județul Neamț să se încadreze în limitele bugetare”, a spus ministrul Educației, Mihai Sorin Câmpeanu.

Acesta a făcut referire, de asemenea, la necesitatea aplicării *Acordului pentru educație*, semnat în luna octombrie între Ministerul Educației și reprezentanții federațiilor sindicale, care prevede creșteri salariale de 10% în cursul anului 2015, despre necesitatea plății obligațiilor determinate de hotărâri judecătorești – care, pentru județul Neamț, reprezintă un efort financiar de circa 15 milioane de euro (pentru anii 2014 și 2015) – și despre un nou lot de microbuze școlare pentru care Ministerul Educației va organiza o licitație.

Cele mai multe dintre intervențiile directorilor de școli au vizat finanțarea per elev și modalitățile de încadrare în buget, necesitatea debirocratizării sistemului, necesitatea elaborării unui statut clar al personalului din învățământul preuniversitar și găsirea acelor modalități prin care învățământul profesional și tehnic să devină foarte apropiat de ceea ce se dorește pe piața muncii.

Cosette ZANOCEA



Doamna Reformă a mai născut un prunc handicapat:

NOUL REGULAMENT ȘCOLAR

● Un regulament al nemulțumirilor unanime

La acest început de semestru în fiecare unitate de învățământ preuniversitar se discută despre noul regulament școlar elaborat de Ministerul Educației Naționale. Cu bune și rele, actualul Regulament a fost necesar, recunosc toți partenerii actului educativ. Dar, când vine vorba de drepturi, de obligații, de restricții sau de sancțiuni și elevii și părinții și profesorii contestă noul act organizatoric.

Părinții sunt nemulțumiți

și contestă obligația de a trimite copiii la școală, sub amenințarea unor sancțiuni financiare. Și zic:

„Pentru a se da o amendă trebuie să existe un cadru legal. Are Consiliul de Administrație capacitatea de a stabili pe cine amendăm sau nu? Cine amendează un cadru didactic care lipsește sau care nu își face treaba, cine sancționează viciile sistemului educațional existent sau încărcătura mare de informație inutilă pe care o au în manuale? Sunt fapte care pot justifica într-o oarecare măsură abandonul școlar, după

cum există situații care chiar îl justifică: există cazuri în care părinții, pur și simplu, nu au ce să își încălze copilul pentru a-l trimite la școală. Pe cine amendăm aici? Lucrurile ar trebui privite din toate părțile, la fel și sancțiunile”, afirmă un părinte nemulțumit.

„Amenda nu trebuie să reprezinte o soluție. Trebuie să existe programe prin care statul să îi încurajeze pe elevi să meargă la școală, să le creeze facilități acestora, nu să le aplice sancțiuni”, adaugă altul.

Liviu RUSU

(continuare în pag. 5)

Un buget nerealist, incorect alcătuit

I-am propus ministrului Educației convocarea unei întâlniri, la București, la care să participe reprezentanții ai sindicatelor, ai Ministerului Educației și ai Ministerului de Finanțe, la care să se discute posibilitatea recalculării valorii costului standard per elev. Am ajuns aici după o analiză a situației înregistrate în școlile din județul Neamț. Sunt foarte puține situații în care unitățile școlare se pot încadra în bugetul calculat pe baza costului standard per elev. Sunt excepții școlile în care numărul de angajați depășește normarea impusă de numărul de elevi înscriși și de suprafața unității școlare. Nu se încadrează în buget nici școli care funcționează sub limita de normare, în care există deficit de personal didactic și didactic auxiliar. Este firesc ca banul public să fie cheltuit cu grijă, dar sunt situații care nu țin de proasta organizare sau de risipă. Sunt școli mari din oraș care nu se încadrează în buget pentru că cea mai mare parte a personalului este angajat la cea mai înaltă treaptă de salarizare, după cum sunt titulari în școală, angajați cu contract pe perioadă nedeterminată, și acestea sunt lucruri de care trebuie ținut cont obligatoriu. Pentru a nu încălca legea.

Pe de altă parte sunt situații de contracte pe perioadă determinată, care la încheierea perioadei vor rămâne blocate, există pensionări la sfârșitul anului școlar iar o parte din norme vor dispărea din sistem în mod natural.

Încadrarea în buget nu se face de pe o zi pe alta. Problema este că, chiar după reducerea numărului de angajați prin concediere – în special personal didactic și didactic auxiliar – în județul Neamț, continuăm să nu ne încadrăm în buget. Și atunci constatăm că bugetul este nerealist și că este, de fapt, incorect alcătuit. Cauza principală, menționată și mai sus, rămâne proiectarea bugetului pe baza costului standard per elev. Este unul dintre primele lucruri pe care legea trebuie să le revizuiască, un pas către normalitate în școala românească. Și este, în același timp, unul dintre obiectivele prioritare ale Federației noastre sindicale.

*Gabriel PLOSCĂ, președintele
SLLICS Neamț*

Avatarurile decontării navetei

Un profesor are de așteptat, în cel mai fericit caz, doi ani, din momentul în care și-a achitat abonamentul la autobuzul care să-l ducă de acasă la școală și înapoi, din propriul buzunar, până când reușește să-și recupereze banii în urma unei hotărâri judecătorești. Reprezentanții S.L.L.I.C.S. Neamț au început să intențeze din ianuarie 2015, procese pentru recuperarea sumelor din 2014 datorate de consiliile locale profesorilor navetiști. În cel mai bun caz, sentințele civile le vor avea la sfârșitul anului 2015 sau începutul anului 2016. De la momentul obținerii sentinței civile până la momentul plății efective se mai scurge o perioadă de timp, diferită de la comunitate la comunitate, în funcție de cât de bogat este consiliul local și de modul în care se poartă negocierile cu administrația locală, pentru plata eșalonată a sumei, sau, în foarte puține situații, plata integrală a datoriei.

Sunt, în acest moment, în județ, colegi care au sentință civilă veche de doi ani, dar nu au primit încă nici un leu din suma datorată, spune Gabriela Grigore, secretar general al Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ Neamț.

Puse cap la cap, sumele pe care primăriile din mai multe comune din județ le au de plătit profesorilor navetiști se ridică la aproape 300.000 de lei. Suma cuprinde datoriile contabilizate până la 31 decembrie 2013, perioadă pentru care sindicatele din învățământ au demarat deja acțiuni în instanță pentru recuperarea sumelor. La cei 300.000 de lei, tot la

capitolul datoriei, se adaugă și abonamentele neplătite în 2014, pentru care acțiunile în instanță vor fi începute în ianuarie 2015. În acest moment, pe rol în instanțele de judecată sunt 289 de procese, intentate de către Sindicatul Liber al Lucrătorilor din Învățământ Neamț pentru tot atâția profesori și învățători care fac naveta, mai lungă sau mai scurtă, pe banii lor.

22 de unități școlare din județul Neamț nu au decontat, în 2014, nici măcar un leu din abonamentul dascălilor. Din zona Romanului, pe „lista neagră” a sindicatelor se află școlile din: Bălușești, Oniceni, Pâncești, Pildești și Barticești, unde, cel puțin în 2014, nu a fost decontat niciun abonament.

Sindicaliștii din învățământ au cerut, în octombrie 2014, sprijinul prefectului, pentru rezolvarea situației, dar nici apelul reprezentantului Guvernului în teritoriu nu a sensibilizat primarii și consilierii locali datori la dascăli. *În foarte puține comune din județ s-a luat măsura decontării abonamentelor pe sfârșitul anului 2014. Am rămas neplăcut impresionată și de un alt aspect. Am văzut, cel puțin în zona Piatra Neamț, tipizate pentru cereri de decontare a navetei după modelul vechi, în care se decontează doar o parte a costului, 30% din cheltuieli. Este păcat că reprezentanții ai administrației locale au recurs la aceste subterfugii, când dumealor cunosc foarte bine faptul că acele note de subzol care au stârnit atâtea discuții pe tema decontării abonamentelor au fost deja abrogate, a spus liderul sindical, Gabriela Grigore.*

C. Z.

Tăieri de norme în școlile din județ

Anul 2015 vine cu reduceri de norme în unitățile de învățământ din județul Neamț. Pentru a se încadra în bugetul alocat de Ministerul Educației pentru anul 2015, din școlile din județ ar trebui să dispară 280 de norme, cele mai multe dintre acestea din rândul personalului didactic auxiliar și al personalului didactic. Misiunea de a tăia de pe lista angajaților revine directorilor de școli din județ, care au primit din partea conducerii Inspectoratului Școlar Județean Neamț sarcina de a prezenta un pro-

iect de încadrare cu care să se suprapună financiar peste bugetul alocat.

Reprezentanții sindicatului se tem de faptul că reducerile de norme vor face și victime în școli. *Reducerea numărului de norme din unitățile de învățământ este o îngrijorare mai veche a noastră, care iată că, acum, nu mai este doar la nivel de discuție. Noi nu suntem de acord cu această modalitate de a trata școala ca pe un SRL, ca pe o unitate economică. Sunt anumite nevoi care trebuie acoperite pentru a face educația de calitate. Tre-*

buie să vedem, întâi, care sunt nevoile din școli, să vedem care este necesarul și, în funcție de acesta, să stabilim, apoi, bugetul. Când școlile sunt considerate unități care trebuie să aibă profit, nu mai văd cum educația constituie o prioritate națională, așa cum au afirmat de multe ori guvernarea. Va fi o decizie foarte grea pentru mulți dintre managerii unităților de învățământ, a spus Gabriela Grigore, secretar general al Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ Neamț.

Cosette ZANOCEA

Bătaia e ruptă din Rai?

Dintotdeauna tineretul a fost vesel, expansiv, neliniștit și pus pe șotii. Cum poznele mari nu puteau fi trecute cu vederea erau taxate cu condescendență sau duritate. În funcție de gravitate. Așa a apărut „bătăia”, „na-na-ul”, considerată de bipezii mioritici „ruptă din rai”. Cum se poate ca un popor atât de blând și bun, ca al nostru, să fie atât de receptiv la caftă? Uite că se poate. Explicații? În primul rând, nu toți dascălii, educatorii, învățătorii, profesorii sunt la fel. Unii sunt somități adevărate, sunt tobă de carte dar sunt subrezi la metodică. Nu știu să explice elevilor pe înțelesul lor. Alții nu prea știu carte, dar se dau „grande” sunt severi și lucrează cu bicepsii: pac-pac. Un exemplu convingător.

Tudor Gheorghe, artistul, întrebând fiind ce măsuri ar lua dacă ar fi numit ministrul Educației, a dat un răspuns „bombă”. „Aș legaliza bătaia

în școală la clasele I-III. Nu în sens brutal. Doamna învățătoare să aibă voie să dea la palmă obrăznicăturilor”. Motivul? „La clasele I-III degeaba le spui gâgălicilor *Dragilor, UE ne cere să fim cumini!* Copilul prost crescut scoate limba la tine, dacă e fiu de boss. Și atunci „trosc”, îl drezezi până la clasa a IV-a, când devin mare și înțelege. Sanchi!

Cine a citit cartea gazetarului Eugen Verman – „Robu” (Ed. Deșteptarea, Bacău, 1999), a aflat fără să vrea cum erau „educați” țâncii din mahalaua Precista din Piatra Neamț, după război. Citește: cu o rigla de fag, 20 de lovături la c.... gol. Scurt, clar și cu forță.

Paradoxal toți elevii, au ajuns oameni așezați și la locul lor. Evident, de atunci a trecut multă apă pe Bistrița noastră. Bătaia și politica au dispărut din școală, au apărut în schimb drogurile și băutura. Altă viață! Să zică cineva că nu s-a făcut Reformă. (Dumitru RUSU)

O Doamnă Trandafir a zilelor noastre: **Veronica Filip**

(urmărire din pag. 1)

În cele din urmă, profesorul Iftimie m-a întrebat dacă nu doresc să încerc eu să le predau, în premieră, copiilor de grădiniță. Am acceptat și timp de nouă ani de zile am predat aceste jocuri. Regret că nimeni nu mai face astăzi așa ceva! Nicio activitate la preșcolari nu poate să realizeze tot ce avem noi ca obiect. În cazul jocurilor logice, fiecare copil gândește cu mintea lui, cu înțelepciunea lui. Nu poate copia, iar educatorul nu-l poate ajuta cu nimic, observându-i doar reacția individuală.

Jocurile logico-matematice se desfășoară cu o trusă care cuprinde materiale speciale, astfel concepute încât să îndrume copiii către o înțelegere intuitivă, având pentru început un caracter imitativ. Se pornește de la premisa că jocurile logico-matematice ajută la descoperirea matematicii dirijate și nu spontane, independente. Ulterior, a apărut și un manual, intitulat „Jocuri logice matematice pentru preșcolarii mici”, ca mărturie a ceea ce înseamnă matematica minții.

Rep.: Care au fost ecourile, pe plan național și internațional, ale activității pe care o desfășurați la Piatra-Neamț?

V. F.: Am avut bucuria să primesc vizita a patru profesori din Moscova, care m-au asistat la clasă.

Văzând cât de grele sunt aceste exerciții, noaptea cream elemente de joc, în așa fel încât să atenueze efortul intelectual, să captez atenția și să-i fac pe copii să se concentreze. Rezultatele au fost uluitoare.

Și astăzi mă întâlnesc pe stradă cu cei care atunci erau copii. Mă sărută și îmi mulțumesc pentru că am lucrat cu ei acele exerciții, care i-au ajutat să-și dezvolte capacitatea intelectuală și gândirea logică.

Am prezentat aceste jocuri și în alte orașe ale țării. La Bacău, de

exemplu, în fața unui auditoriu format din 600 de persoane, am urcat pe o scenă și am făcut o demonstrație de măiestrie matematică.

Rep.: Comparativ cu acei ani, cum se face astăzi educație în grădinița românească?

V. F.: Vedeți, noi am lucrat nu numai cu mintea copiilor, ci și cu sufletul lor, pentru că îi iubeam! Îi vedeam atât de inteligenți și eram mândri de ei! Vroiam să lăsăm ceva în urma noastră, în timpul acesta cât părinții nu erau lângă ei... Iar copiii erau atât de încântați de activitatea de la grădiniță, încât nici nu mai vroiau să plece acasă!

Astăzi, din păcate, educatoarele nu vor să progreseze și, sincer, nu știu cât de mult dăruiesc celor mici din sufletul lor... Am devenit atât de preocupată de baza materială, încât sufletul se pare că rămâne pe ultimul plan. Iar copiii simt acest lucru.

Rep.: Ați făcut din grădinița pe care ați condus-o un adevărat „colțisor de rai”. Care erau punctele de atracție pentru cei mici?

V. F.: Când am ajuns educatoare la grădinița care azi îmi poartă numele, mi-am dorit ca acest loc să fie nu doar un spațiu de învățământ, ci și un loc unde copiii să-și formeze deprinderi esențiale pentru tot restul vieții lor. Astfel, gândindu-mă la copilăria mea, am făcut la intrare, „ograda bunicii”. Am adus fântână, cu o cumpănă și o căldare. Apoi, am îmbrăcat caloriferul într-un cuptor și am pus acolo un fier de călcat cu talpă, precum și alte obiecte rustice. O ușă care nu se închidea a fost dată jos, îmbrăcată în lemn de stejar și din

ea am făcut poarta țărănească de la intrare în curtea bunicii. „Camera bunicii” era dotată cu o măsuță joasă de lemn și cu scăunele de lemn, cu blide, străchini și linguri de lemn... ca la țară! În așa fel încât copiii să învețe de unde se trag, care le sunt rădăcinile. Apoi, doi pictori renumiți au pictat în relief Ceahlăul cu Toaca.

Mai mult decât atât, am fost la fabrica de mobilă și am dat comandă



de un mobilier pentru un apartament la scara copiilor. Le-am făcut dormitor cu studio, cu pături, perne, lenjerie și ladă, în așa fel încât copiii să învețe să-și scuture și să-și strângă așternutul. De asemenea, copiii aveau sufragerie și bucătărie. La bucătărie, le făcusem cuțite de lemn și coșulețe cu legume, cu crăcioare și aragaz de jucărie. Învățau să curețe un morcov și să arunce resturile la coșul de gunoi. Nimeni nu avea în acest oraș și în județ ce aveam eu la cămin! Însă toate acestea au dispărut...

Mi-a plăcut sufletul când am intrat după mulți ani, când s-a sărbătorit grădinița, pentru că nu am mai văzut dioramele pe care le-am făcut la etaj, reprezentând fauna și flora pe anotimpuri! Erau concave, pentru profunzime, îmbrăcate în coajă de stejar și luminate cu neon. Toate anotimpurile erau ilustrate cu animale împăiate – barză, căprioară, bursuc – pe care

copiii le puteau atinge! Nimic din toate acestea nu mai există, în locul lor fiind puse astăzi... diplome!

Rep.: V-ați remarcat, deopotrivă, și prin nemaipomenitele spectacole de teatru de păpuși...

V. F.: Păpușile erau de la Ministerul Educației, toate grădinițele le aveau în dotare. Făceam, într-adevăr, niște spectacole extraordinare! Într-o zi, au venit cinci reprezentanți ai Consiliului Superior al Culturii de la București și au vizitat grădinița, iar la sfârșit le-am prezentat un spectacol de teatru pentru copii. S-au minunat văzând cum au reacționat copiii, cum au intrat în dialog cu mine.

De asemenea, îmi plăcea să rețușez comportamentul unor copii, folosindu-mă de teatrul de păpuși. Copiii cu un comportament agresiv, copiii leneși, copiii neglijenți se recunoșteau în personajele pe care le interpretam. Desigur, îi recunoșteau și colegii și le era rușine, pentru că își vedeau toate defectele, ca într-o oglindă. Am rezolvat multe probleme de caracter, prin această metodă, pe care o recomand tuturor educatoarelor.

Rep.: Ca o încununare a trudei și a carierei puse în slujba copiilor, grădinița pe care ați iubit-o atât de mult vă poartă astăzi numele. Ce înseamnă pentru dumneavoastră acest lucru?

V. F.: Plățile adevărate nu se măsoară în bani. Compensația cea mai mare este recunoștința. Abia îmbătrânind în ani, începi să-i cunoști valoarea, căci recunoștința e aurul sufletului.

O Românie să-mi fi dat cineva, nu știu dacă simțeam ceea ce am simțit atunci când grădinița în care mi-am desfășurat activitatea a primit numele meu. Dar eu nu sunt numai mândră pentru că o grădiniță îmi poartă numele. Eu cred că numele meu este predestinat să marcheze truda atâtor generații de colege educatoare care s-au aplecat, cu răbdare și dragoste, asupra a ceea ce are omul mai sfânt pe pământ: copilul.

Unde-i lege, nu-i tocmeală

Între încercările nu chiar notabile din ultimii ani de a-i iniția pe tineri încă din școală în descălcirea legilor din România, se numără un manual de educație juridică intitulat sugestiv „Unde-i lege, nu-i tocmeală” realizat în conformitate cu Noul Cod Penal intrat în vigoare la 1 februarie 2014. Inițiativa realizării acestei lucrări coordonată de Dr. Grațiela Văduva consemnează un parteneriat între Direcția Generală de Poliție și Inspectoratul Școlar al municipiului București, manualul în discuție rotunjind colecția **Suntem NOI, Prevenirea!** girată de Serviciul Analiză și Prevenire a Criminalității din cadrul Poliției Capitalei. Din cuprins nu lipsesc informațiile generale privind aplicarea legii și lămurirea unor concepte juridice, dar și foarte multe de-

talii lămuritoare legate de infracțiuni. Foarte important și foarte necesar se dovedește a fi capitolul privitor la **Legi speciale** în cadrul căruia cei interesați pot găsi informații legate de o serie de legi ce vizează familia și copilul minor, cu drepturile și obligațiile aferente.

Conform experienței autorilor, manualul acoperă o necesitate acută într-un context social dovedit adesea delicat, în care foarte puțini indivizi n – au habar de faptul că vârsta de la care un minor începe să răspundă penal în fața legii este 14 și nu 18 ani. „Nu toți copiii vor deveni avocați, magistrați, polițiști, nici nu urmărim acest lucru! Vrem doar să știe ABC-ul legii pentru ca, știindu-l, viața lor să devină mai bună, să greșască mai puțin în cunoștință de cauză și niciodată pe motiv că nu cunosc

legea”, se consemnează în prefața lucrării „Unde-i lege, nu-i tocmeală”, destinată părinților, educatorilor și tinerilor, deopotrivă. În contextul parteneriatului care a condus la această apariție editorială trebuie remarcat sprijinul de specialitate oferit de judecător Dr. **Cristi Dani-leț** (membru C.S.M. la data publicării manualului) precum și contribuția tânărului **Ionuț Istudor**, ilustratorul lucrării, elev la Liceul Tehnologic „Dimitrie Gusti” din București. Cei interesați să se documenteze online o pot face accesând adresa web <https://app.box.com/s/jy9qnqeo28gdrzh8cn33a0154089bpjl> de unde se poate face și download/print, în funcție de opțiunile fiecăruia.

A. OPRIS



BULETINUL ASOCIAȚIEI ÎNVĂȚĂTORILOR DIN JUDEȚUL NEAMȚ

Februarie
2015

Consiliul Director al Asociației Învățătorilor din județul Neamț (AINT), întrunit la mijlocul lunii ianuarie, a analizat activitatea Asociației în anul 2014. Dincolo de faptul că avem mai mulți membrii, am reușit să constituim subfiliale puternice la Școala Gimnazială Nr. 3 Piatra Neamț, Școala Gimnazială Nr. 2 Piatra Neamț, Liceul „Carol I” Bicaz, Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” Roman, Școala Gimnazială „Nicolae Apostol” Ruginoaș, Școala Gimnazială „Gheorghe Nicolau” Români.

■ Obiectivele AINT pentru anul 2015:

– Crearea și gestionarea unei baze de date comune privind evoluția activității personalului didactic (manuale, cărți, monografii, materiale auxiliare, reviste);

– Organizarea unor conferințe și concursuri județene și naționale pentru stimularea activității cadrelor didactice;

– Asigurarea unor servicii profesionale membrilor pentru docu-

mentare și informare în problemele circumscrise scopului AINT;

– Promovarea intereselor profesionale, științifice și sociale ale cadrelor didactice din județul Neamț.

■ 15 ianuarie 2015: Sărbătoarea lui Mihai Eminescu, Sărbătoarea culturii naționale.

Pentru colegii noștri, un singur mesaj transmis de marele poet din grija cea a purtat-o școlii românești: „Școala oricând e o închisoare când învățătorul va fi mărginit, e oricând o grădină când acesta va fi un om de spirit care va ști să intereseze pe elevii săi pentru obiectul ce propune”.

■ Pentru a marca împlinirea a 156 de ani de la Unirea Principatelor Române, Muzeul de Istorie și Arheologie Piatra Neamț a organizat Simpozionul „Unirea, națiunea a făcut-o!” Invitații speciali au fost istoricii Aurica Ichim și Sorin Iftimi de la Muzeul „Unirii” Iași. AINT s-a numărat printre partenerii manifestării cultural-științifice. Adresăm mulțumiri și felicitări doamnei Mihaela Verzea, doctor în istorie.

■ Proiectul educațional „Unirea Principatelor Române”, organizat de Școala Gimnazială „Prof.

Gheorghe Dumitreasa” Girov (coordonator – prof. Vasile Ciubotaru), a ajuns la a XII-a ediție. Concursul național s-a desfășurat anul acesta la Școala Gimnazială „Dr. Emanuel Rigler” din comuna Ștefan cel Mare. Au participat nouă echipe din județele Neamț și Botoșani. Asociația Învățătorilor, partener în proiect, a oferit și de această dată diplome și premii tuturor participanților.

■ Școala Gimnazială „Gheorghe Nicolau” Români. Structura Goșmani a lansat Proiectul educațional „Ion Creangă – mărtisorul literaturii române”, ediția a III-a. Inițiatorii și coordonatorii proiectului sunt prof. înv. pr. Elena Daniela Poenaru, membră a Consiliului Director al AINT, și prof. Mioara Drăgoi. Concursul este adresat copiilor preșcolari și școlari din țară, fiind structurat pe patru secțiuni: mărtisoare/felicitări; desen, pictură, colaje; măști; machete. Lucrările copiilor pot fi transmise până la data de 31 martie 2015. AINT, partener în proiect, va premia cele mai bune lucrări.

■ Începând cu 1 martie 2015, revista *Apostolul*, editată de Sindicatul Învățătorilor Neamț și Asociația Învățătorilor Neamț va fi

promovată și pe site-ul Asociației Generale a Învățătorilor din România (www.invatatori.ro) la rubrica Biblioteca AGIRO.

■ Cu ocazia zilei de 8 Martie, Ziua Internațională a Femeii, AINT organizează Simpozionul „Omăgiu Doamnei Învățătoare”. Îi invităm pe colegii noștri să participe la această activitate la care vor fi prezentate comunicări despre educatoare, învățătoare și profesoare de prestigiu ale școlii nemțene. Comunicările, care vor fi publicate și în revista *Apostolul*, pot fi trimise pe adresa de e-mail invatatori.nt@gmail.com.

■ **Asociația Învățătorilor poate deveni cel mai important forum de dezbatere a problemelor curriculare, de management și cercetare pedagogică pentru toate cadrele didactice din județul Neamț. Iată de ce vă adresăm invitația de a vă alătura celor peste 200 de colegi care activează în această organizație profesională. Ne puteți contacta la sediul din municipiul Piatra Neamț, strada Mihail Sadoveanu, nr. 21 sau la telefon 0233.228.262 sau 0745.875.757.**

Liviu RUSU
Consiliul Director al AINT

Un top al liceelor nemțene

Centrul Județean de Resurse Educaționale a realizat un studiu referitor la opțiunile pe care le au elevii de clasa a VIII-a pentru continuarea studiilor. Liceele tehnologice și teoretice sunt pe un trend ascendent, în defavoarea celor vocaționale. Cele mai multe opțiuni le-a cules Colegiul Național „Roman-Vodă”.

Studiul a fost realizat pe un eșantion format din 5.007 elevi de clasa a VIII-a din județ, 4.792 dintre aceștia exprimându-și opțiunea de continuare a studiilor. 215 elevi s-au arătat, deocamdată, indeciși.

Cei din rural cu tehnica, cei din urban cu teoria

În procente, 46% dintre elevii din ultimul an de gimnaziu s-au arătat interesați de liceele tehnologice, 42% preferă liceele teoretice, iar 12% dintre viitorii absolvenți de gimnaziu sunt interesați de liceele vocaționale.

Filiera tehnologică reprezintă o opțiune în special pentru elevii rezidenți în mediul rural, 58,18% dintre elevii de la țară fiind interesați de o specializare a liceelor tehnologice, în timp ce 62% dintre elevii de la oraș sunt interesați de a continua studiile pe filiera teoretică. Cea mai atractivă specializare a filierei teoretice o reprezintă, în continuare, matematica – informatica, spre care se îndreaptă 39,35% dintre opțiunile pentru domeniul real. Pentru domeniul uman, preferată rămâne specializarea științe sociale. Jumătate dintre elevii care aleg un liceu vocațional se îndreaptă spre liceele cu

program sportiv. Cu 21% dintre opțiunile pentru liceele vocaționale este creditat profilul pedagogic, în timp ce doar 11% dintre cei interesați de un liceu vocațional aleg profilul teologic. Dintre cei 1.521 de elevi care s-au îndreptat spre liceele tehnologice, 682 de elevi, reprezentând 45%, au ales profilul servicii, iar 611, respectiv 40%, au ales profilul tehnic. Diferența este acoperită de elevii interesați de profilul resurse naturale și protecția mediului.

Topul liceelor preferate de elevii de clasa a VIII-a

Chiar dacă până la completarea fișelor cu opțiuni mai e ceva vreme, în care interesul elevilor pentru un liceu sau altul poate suferi schimbări, studiul poate oferi o imagine asupra concurenței preconizate la admiterea la liceu. Pe baza opțiunilor elevilor, a fost realizat un

top al liceelor nemțene, pe filiere. La filiera teoretică, cele mai multe opțiuni se îndreaptă spre Colegiul Național „Roman-Vodă”, cu 357 de opțiuni, urmat de Colegiul Național „Ștefan cel Mare” din Târgu Neamț și Colegiul Național „Calistrat Hogaș” din Piatra Neamț. La filiera tehnologică, clasamentul este condus de Colegiul Tehnic „Ion Creangă” din Târgu Neamț, urmat de Liceul Tehnologic Economic Administrativ din Piatra Neamț, Colegiul Tehnic „Miron Costin” Roman și, la o distanță de aproape 100 de opțiuni, de Colegiul Tehnic „Petru Poni” din Roman. La liceele vocaționale, pe primele locuri ale clasamentului se află Liceul cu Program Sportiv din Piatra Neamț, urmat de Liceul cu Program Sportiv din Roman și Liceul de Artă „Victor Brauner” din Piatra Neamț.

Clasamentul prezintă câteva modificări față de cel din anul școlar trecut. Colegiul „Ștefan cel Mare” din Târgu Neamț a făcut rocade cu Colegiul Național „Calistrat Hogaș”, la filiera teoretică. Pe filiera tehnologică s-au inversat ocupanții primelor două locuri. Din top a fost eliminat Liceul Tehnologic „Vasile Sav”, locul său fiind ocupat, în acest an, de Colegiul Tehnic de Transporturi Piatra Neamț.

Cosette ZANOCEA

(urmare din pag. 1)

Elevii sunt nemulțumiți

de fapt că de la jumătatea lunii februarie nu vor mai putea părăsi incinta școlii în timpul pauzelor sau după începerea cursurilor, fără avizul profesorului de serviciu sau al profesorului pentru învățământul primar/dirigintelui. „Este vorba de o privare de libertate”, consideră ei. Elevii acuză și faptul că nu pot să își facă reviste în școală fără acordul conducerii, care poate să cenzureze o revistă, dacă se încalcă regulamentul intern al unității de învățământ. „Este încălcat dreptul fundamental al omului la exprimare” se plâng liderii Asociației Naționale a Elevilor.

„Așa-zisa libertate pe care voi încercați să o câștigați denotă, la un moment dat, că nu înțelegeți care este responsabilitatea care planează asupra cadrelor didactice care vă au în grijă pe perioada cât vă desfășurați activitatea școlară. Părinții vă trimit la școală ca să participați la o activitate didactică, nu să părăsiți instituția școlară. Ar trebui să vedeți care este practica în țările din UE”, răspund ferm cadrele didactice.

Nemulțumirea fundamentală a dascăliilor

este, însă, alta: noul Regulament dă prea multe drepturi elevilor și prea puține profesorilor. Este un singur articol care face referire la drepturile personalului din învățământ și acolo se spune foarte concis că acestea sunt prevăzute de legislația în vigoare. Care este legislația în vigoare? Avem câteva pagini în care sunt prevăzute numai drepturi ale elevilor și părinților și, în rest, numai obligații, obligații și obligații ale cadrelor preuniversitare. „Câteva sancțiuni mai aspre pentru elevi ca să nu le dea libertatea de a ataca un profesor, atât verbal cât și fizic, ar fi trebuit luate”, sunt de părere o parte din colegii noștri, temători în fața valului de violență care a cuprins școlile românești.

Nici directorii de școli nu sunt încântați de noile reguli

„Regulamentul suferă de ceea ce juriștii numesc un exces de reglementare. Sunt o grămadă de comisii care trebuie construite, iar directorii trebuie să fie un fel de Mafalda ca să știe chestiuni juridice, economice, financiare, incendii...”



Cine are dreptate și cine nu? În locul unui răspuns, care, sigur, ar fi subiectiv, propun spre meditație celor trei „tabere” câteva precizări privind disciplina în școlile românești la început de veac XX. Le-am descoperit în Revista Învățătorime Române, anul XVI, nr. 7-8, martie-aprilie 1916. Așadar:

● **Prevederile
unui Regulament centenar**

Mustarea... e ruptă din rai

„Apoi nu se poate ca într-o clasă să nu fie

NOUL REGULAMENT ȘCOLAR

și copii răi: aceștia profită de orice clipă când scapă de supraveghere pentru a da drumul neastâmpărării lor, deranjând în același timp și pe camarazii dimprejur. Mai ales acești elevi nu trebuie să scape de privirea învățătorului/profesorului. Îndată ce i-am prins șoptind în bancă sau trăgând ghionturi, să le punem o întrebare. Ei ne vor spune atunci, că n-au auzit sau n-au înțeles și ne vor ruga s-o repetăm. Vom profita de încurcătura lor pentru a-i muștra cu gravitate și a-i sfătui părintește să fie atenți pe viitor.

În caz când sfatul acesta nu s-a prins, în urma unei recidive vom spune elevului să vină la cancelarie la sfârșitul clasei: Atunci, în puține cuvinte spuse cu părere de rău dar pline de hotărâre, îl vom anunța că va fi pedepsit îndată ce se va face vinovat de neorânduială (...)

Răsplata, înaintea pedepsei

„Ce să facem cu școlarii care n-ascultă de vorbă bună? Înainte de a recurge la pedeapsă, ar fi bine, dacă e cu puțință, să lipsim elevul vinovat de răsplata la care se aștepta, de pildă de nota bună sau de micile daruri (!?) Răsplata e un stimulent preferabil pedepsei, căci încurajează și înviorează pe copil, în timp ce pedeapsa îl deprimă sau chiar îl demoralizează.”

Și totuși...

„Dar dacă școlarul e dintre aceia care nu se așteaptă la răsplată? Atunci suntem nevoiți să recurgem la pedeapsă: îl vom ține în picioare la colțul sălei, sau îl vom opri de a se bucura de recreație sau îl vom opri după terminarea clasei, dându-i ceva de lucru. Opierea să nu fie prea îndelungată: va fi de la un sfert de oră până la un ceas cel mult variind după vârsta școlarului, natura greșelii sale și gradul de recidivă.(...)”

Totul în înțelegere cu părinții

„În sfârșit, în cazul extrem când această pedeapsă nu-și atinge scopul, ne vom plânge familiei și în înțelegere cu părinții putem aplica școlarului recalcitrant câteva linii la palmă.

Dar cu măsură...

„Obiectul pedepsei fiind ca să îndrepte pe

cel vinovat, vom pedepsi în așa fel ca elevul să nu-și piardă cu desăvârșire rușinea, să nu ajungă obiectul de batjocură al camarazilor lui, ci dimpotrivă să se nască și să se întărească în el dorința de a nu mai păcătuți (...)

Atenție, domnilor învățători!

„Învățătorului nu-i este îngăduit să se înfurie, să-și piardă firea în clasă, orice s-ar întâmpla. Furia este ridiculă atunci când nu inspiră groază și ridicolul face pe învățător să-și piardă autoritatea morală (...)

„Învățătorul care se lasă condus de dispoziția momentului în enunțarea sau aplicarea acestor reguli, nu va obține disciplina (...)

Educație diferențiată...

„Regulile de disciplină trebuie să fie invariabile și inflexibile; mijloacele pentru respectarea lor vor fi însă adaptate firei particulare a fiecărui elev. Nu putem proceda la fel față de un copil simțitor și față de un altul nerușinat. Cu cel dintâi va trebui să fim blajini, să facem apel la bunele lui simțăminte; cu cel de-al doilea vom fi severi, vom căuta să-i trezim simțirea lui amorțită și să-i înfrânăm apucăturile cele rele.”

În loc de concluzie...

„Disciplina elevului nu trebuie să consiste



în deprinderi pasive, nu trebuie să fie întemeiată numai pe frică. Să nu uităm că disciplina e un mijloc, iar nu un scop; că avem de format oameni liberi, capabili să se conducă singuri în viață. Vom respecta prin urmare demnitatea elevilor, vom respecta pe cât posibil libertatea lor și nu le vom înăbuși purtările lor naturale, ci vom căuta să le orânduim.”

Ce spuneți despre așa reguli de disciplinare a școlarilor? Simple: începem cu răsplata, de fapt cu lipsa ei, continuăm cu muștrarea, îl ținem pe elev în picioare și eventual îi tragem și câteva linii la palmă, dar numai cu acordul părinților. Dar ce ne facem noi, dascălii de astăzi, cu un Regulament venit la patru ani după adoptarea Legii educației, plin de cifre, litere, exprimări reci și lungi? Dar nu vă revoltați. Nimic nu este pierdut. La Ministerul Educației s-a format deja o comisie de lucru care trebuie să modifice noul regulament. Succes!

„Spuma” astrofizicii școlare românești este așteptată la Roman

Colegiul Național 1 „Roman-Vodă” și Clubul „Delta” organizează a treia ediție a Conferinței Naționale de Astronomie și Astrofizică, intitulată „Educația prin Astronomie și Astrofizică”.

Lucrările conferinței vor dezbate problemele actuale, de perspectivă, privind studiul astronomiei și astrofizicii și posibilitatea implementării acestei discipline ca disciplină opțională în curriculum la dispoziția școlii. Evenimentul va avea loc în luna martie, la Colegiul Național „Roman-Vodă”, în organizarea Clubului de Astronomie și Astrofizică „Delta”, condus de profesorul Romeo Merfea, membru al Comisiei Naționale de Astronomie și Astrofizică din cadrul Ministerului Educației Naționale, participant la pregătirea Lotului Național și la selecția Lotului Internațional al României.

Clubul „Delta” activează la Colegiul Național „Roman-Vodă” încă din 2011. Organizat în două secțiuni, cuprinzând categoriile juniori și seniori, clubul își propune atragerea tinerilor româșcani pasionați de studiul astrofizicii, fizicii și matematicii în descoperirea și explicarea tainelor universului. Activitățile clubului „Delta” cuprind atât lecții de astrofizică orientate pe nivelele de vârstă ale cursanților, cât și activități practice de observare a bolții cerești. În acest sens, merită menționat maratonul astronomic desfășurat în vara anului 2014, în zona comunei Poienari, când membrii clubului au realizat observații astronomice prin intermediul telescopului Dobson aflat în dotare.

Școală pentru părinți, la Săbăoani

Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” din Săbăoani, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Neamț și Casa Corpului Didactic Neamț, a organizat miercuri, 28 ianuarie, simpozionul cu tema „Învățăm să fim părinți. Situația de părinte – locul părinților în situația educativă actuală”, aflat la prima ediție.

Lucrările s-au desfășurat pe trei secțiuni: secțiunea I – cadre didactice, comunicări științifice cu tema: „Triada educațională școală – familie – elev, o abordare actuală și proiectivă”, secțiunea a II-a – părinți, seminar tematic pornind de la întrebările: „Cât de mult se implică părinții, la ora actuală, în educația copiilor? Cum funcționează dialogul între generații sau între școală și familie?” și secțiunea a III-a – elevi, preșcolari, cu desene tematice.



Discuțiile purtate în cadrul comunicărilor științifice și seminarului tematic au adus în prim plan probleme stringente ale educației actuale, precum nevoia copilului de afecțiune, distanța fizică și barierele comunicaționale dintre copii și părinți, influența anturajului și intervenția părintelui în corectarea unor deprinderi greșite ale

copilului. S-au enunțat păreri, s-au invocat opinii avizate ale specialiștilor și chiar s-au oferit soluții unor situații punctuale. Prin acest simpozion, Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” Săbăoani își demonstrează deschiderea către un dialog viu cu părinții și autoritățile implicate în educația copiilor, creând, astfel, un punct de plecare pentru dezbateri și proiecte ulterioare asupra probleme, a spus profesoara Liliana Gligor, directorul Liceului Teoretic „Vasile Alecsandri”.

Din echipa de proiect au făcut parte directorii adjuncți Ioana Ciobanu și Fabian Șipoteanu și profesorii: Steriana Păduraru, Adriana Robu, Maria Asiei, Viorel Maxim, psiholog Nicoleta Ciobanu și bibliotecar Cristina Andronache.

Se „coace” o serie nouă de boboci

Ministerul Educației și Cercetării a publicat miercuri, 28 ianuarie, proiectul metodologiei de înscriere a copiilor în învățământul primar pentru anul școlar 2015-2016, precum și proiectul calendarului înscrierilor în clasa pregătitoare. Potrivit documentului, în perioada 16 februarie – 6 martie 2015 are loc completarea de către părinți, online sau la școala la care solicită înscrierea copilului, a cererilor-tip de înscriere. Pe 9 martie 2015 are loc repartizarea la școala de circumscripție a copiilor ai căror părinți au solicitat acest lucru în cererea-tip de înscriere. În anul școlar 2015 – 2016 vor fi înscriși la clasa pregătitoare copiii care împlinesc vârsta de șase ani până la data de 31 august 2015, inclusiv. Copiii care împlinesc vârsta de șase ani în perioada 1 septembrie 2015 – 31 decembrie 2015 pot fi înscriși în clasa pregătitoare la solicitarea părinților și numai dacă au avizul favorabil al Comisiei de evaluare psihosomatică. Și în anul școlar 2015 – 2016 este posibilă înscrierea direct în clasa I, în cazul copiilor care au împlinit vârsta de șapte ani până la 31 august 2015 și care nu au fost înscriși în învățământul primar în anul școlar 2014 – 2015.

Școala „Otilia Cazimir” se pregătește de sărbătoare

Elevii și cadrele didactice de la Școala Gimnazială „Otilia Cazimir” din Cotu Vameș, comuna Horia, se pregătesc de sărbătoare. Unitatea școlară va sărbători 121 de ani de la nașterea poetei Otilia Cazimir (1894 – 1917). Sub coordonarea cadrelor didactice, elevii vor aduce și în acest an un omagiu „poetei sufletelor simple”. Ei vor susține un program muzical-literar, concursuri și alte activități dedicate Otiliei Cazimir.

Școala Gimnazială din Cotu Vameș organizează manifestări dedicate Otiliei Cazimir din anul 1994, când instituția a sărbătorit 100 de ani de la nașterea poetei și a primit numele acesteia.

Elevii din Cotu Vameș învață, astăzi, într-o școală modernă. Una dintre clădirile școlii, care a împlinit un secol de existență, a fost modernizată printr-un proiect cu finanțare de la Banca Mondială, clădirea fiind dată în folosință anul trecut.

Otilia Cazimir, pe numele său adevărat Alexandra Gavrilescu, s-a născut pe 12 februarie 1894, în satul Cotu-Vameș, fiind al cincilea copil al învățătorilor Ecaterina și Gheorghe Gavrilescu. Și-a petrecut copilăria în satul natal, unde a început să scrie primele poezii. În 1898 s-a mutat cu familia la Iași, pentru a urma liceul și cursurile Facultății de Litere și Filozofie. A debutat cu poezie, în anul 1912, în revista „Viața românească”. Și-a făcut debutul în proză în 1919, în publicația „Însemnări ieșene”. Primul său



volum de poezii, „Lumini și umbre”, a văzut lumina tiparului în 1923.

Romașcanii participă la ECOLimpiada Elevilor

Proiectul educațional ECOLimpiada Elevilor, manifestare ajunsă deja la cea de-a treia ediție, este organizat de Eco-Rom Ambalaje, în parteneriat cu Ministerul Educației și Cercetării. Sunt înscrise în proiect: Școala Gimnazială „Carmen Sylva” din Horia, Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri”, Liceul cu Program Sportiv – structura „Roman Mușat”, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Școala Gimnazială „Calistrat Hogaș” și Școala Gimnazială „Sergiu Celibidache”. Aceste școli s-au înscris deja în competiție și au solicitat auxiliul curricular „Învățăm să reciclăm ambalajele”. Manualul educațional este oferit gratuit în școli de către inițiatorii proiectului, cu scopul de a întâmpina elevii cu noi informații esențiale privind colectarea separată și reciclarea deșeurilor de ambalaje.

Prima etapă a competiției ECOLimpiada Elevilor are caracter didactic și propune o serie de lecții educative despre protecția mediului înconjurător, în timp ce, în a doua etapă a programului, participanții își evaluează cunoștințele într-un concurs de lucrări scrise. Toți elevii participanți la program vor scrie, după parcurgerea manualului, o compunere în care să valorifice învățăturile despre reciclare aflate din carte. Din fiecare clasă va fi selectată cea mai bună compunere, care va fi înscrisă, apoi, în etapa finală a competiției, fiind înregistrată pe site-ul www.colectezaselectiv.ro. Aici, un juriu format din reprezentanții Ministerului Educației și Cercetării și Eco-Rom Ambalaje va realiza o ultimă departajare, luând în considerare originalitatea, respectarea normelor de redactare și a temei propuse. Totodată, compunerile pot fi evaluate și prin vot unic, în perioada 20 aprilie – 10 mai 2015.

Romanvodiste, ambasadoare ale României la Bruxelles

Trei eleve de la Colegiul Național „Roman-Vodă”, membre ale Asociației de Voluntari „Mușatinii”, coordonate de profesorul de istorie Ovidiu Albert, vor reprezenta România la Comitetul Economic și Social European (CESE) de la Bruxelles (Belgia), în perioada 23 – 25 aprilie. CESE este un organism consultativ care activează pe lângă Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene în cadrul procesului legislativ. CESE organizează evenimentul „Europa ta, părerea ta”, o simulare a sesiunii plenare a acestui organism, care oferă elevilor de liceu din cele 28 de state membre ale Uniunii Europene ocazia de a vedea cum decurge procesul de luare a deciziilor pe un anumit subiect. Elevi și profesori din cele 28 de state sunt invitați să-și spună părerea despre Europa. Cele trei romanvodiste care vor face deplasarea la Bruxelles

sunt: Daria Pricope, Ioana Zaharia și Andreea Vochița.

„Este al cincilea an de când aplicăm pentru participarea la acest important eveniment european. Cele trei eleve au experiență în proiecte internaționale dedicate educației civice și drepturilor omului. Este o activitate demonstrativă, în care vor avea oportunitatea de a alege chestiunile care li se par cu adevărat importante și a de a adăuga altele noi, poziția și propunerile lor putând fi luate în calcul în luarea unor decizii”, a explicat profesorul Ovidiu Albert, singurul cadru didactic al Colegiului Național „Roman-Vodă” care va face deplasarea la Bruxelles.

Colegiul Tehnic „Miron Costin” pe harta mondială a rememorării

La Colegiul Tehnic „Miron Costin” a fost marcată, marți, 27 ianuarie, Ziua Internațională de Comemorare a Holocaustului. Alegerea zilei de 27 ianuarie este legată de eliberarea lagărului de la Birkenau-Auschwitz din Polonia. În anul 1945, supraviețuitorii lagărului au fost eliberați de trupele sovietice în după amiaza zilei de 27 ianuarie. Activitatea s-a înscris în proiectul „Rememorează-(ți) umanitatea!”, coordonat de profesoarele Ana Maria Zăloagă și Viorica Abăh-nencei.

„Proiectul «Remember your humanity. Auschwitz-Birkenau» s-a născut în urma apelului lansat în spațiul virtual de către «Auschwitz-Birkenau State Museum» și «International Auschwitz Council». În 2015, Muzeul de la Auschwitz propune realizarea unei hărți mondiale a rememorării (Map of World Remembrance), prin care oamenii de pretutindeni să actualizeze semnificația tragediei cunoscute sub numele de Holocaust. Școli, muzee, centre culturale, lăcașe de cult, asociații non-profit din întreaga lume s-au alăturat propunerii de a readuce în prim-plan importanța umanității, în data de 27 ianuarie 2015. În acest fel, elevii de la Colegiul Tehnic «Miron Costin» s-au alăturat milioanele de oameni de pretutindeni, devenind parte din Harta mondială a rememorării, manifestându-și solidaritatea cu cei care militează pentru libertate, egalitate, toleranță, nondiscriminare, umanitate, a spus profesoara Ana Maria Zăloagă.

Concurs de cultură teologică

Cadrele didactice și elevii Liceului Teologic „Episcop Melchisedec” au celebrat sărbătoarea învățământului teologic instituită în bisericile ortodoxe. În liceul ctitorit de episcopul Melchisedec s-au organizat, cu binecuvântarea ÎPS Ioachim, arhiepiscopul Romanului și Bacăului, manifestări prin care au fost evocate personalitățile celor trei ierarhi: Vasile cel Mare, Grigore Teologul și Ioan Gură de Aur.

Un moment deosebit l-a constituit prezenta-



rea părintelui protosinghel Andrei Ioniță, ecle-siarh al Catedralei Arhiepiscopale, legată de istoria felonului sfântului Ioan Gură de Aur, obiect de mare preț pe care Centrul Eparhial Roman îl deține în cadrul muzeului.

Părintele profesor Gheorghe Smerea, directorul Liceului, a făcut o serie de considerații legate de acest eveniment. „Instituția noastră se află sub patronajul spiritual al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului și sub neîntrerupta binecuvântare a ÎPS Ioachim. Acest patronaj spiritual ne responsabilizează să participăm la activitățile culturale și spirituale organizate de Arhiepiscopie, dar și de a le continua în cadrul instituției noastre”, a precizat Gheorghe Smerea, directorul Liceului Teologic „Episcop Melchisedec”.

Sala de festivități a găzduit un concurs de cultură teologică, care a acoperit o plajă largă de cunoștințe. Elevii participanți au fost premiați cu cărți dăruite de către ÎPS Ioachim, dar și cu recompense bănești.

Campanii de protejare a tinerilor, la „Miron Costin”

La Colegiul Tehnic „Miron Costin” s-au desfășurat, în perioada 13 – 16 ianuarie, două campanii de prevenire în rândul elevilor, având ca temă traficul de ființe umane și consumul de droguri. Proiectul educațional „Să prevenim traficul de persoane” este derulat în colaborare cu Confederația „Pro demnitatea femeii” București – Filiala Roman. Reprezentanți ai acestei organizații s-au întâlnit cu elevii de la „Miron Costin”, cu care au purtat discuții despre ce înseamnă traficul de persoane și despre regulile care trebuie urmate de tineri pentru a nu



cădea victime acestui fenomen.

Proiectul educațional „Spune «Nu!» dușmanilor care ținesc fără greșea: alcoolul, tutunul, drogurile și violența” este un parteneriat al Colegiului Tehnic „Miron Costin” cu Poliția Municipiului Roman. Invitat special a fost agentul șef principal Maria Prepeliță. Scopul activității a fost identificarea factorilor de risc și prevenirea influenței lor asupra stării de sănătate, cunoașterea și prevenirea fenomenului de delincvență, dezvoltarea responsabilității față de sănătatea proprie și a celorlalți. Activitatea s-a încheiat prin vizionarea unor filmulețe cu mărturii ale unor tineri foști consumatori de droguri aflați în perioada de recuperare, vedete ale muzicii hip-hop. Elevii au fost vizibil sensibilizați de cazurile prezentate și interesați de subiectul abordat, a spus directorul adjunct al Colegiului Tehnic „Miron Costin”, Crina Cârpușor.

Au participat elevi de la formele de învățământ liceal și profesional, însoțiți de profesorii: Mihaela Dana Rusu, Mihaela Ciobanu, Cristina Sava, director adjunct, Emanuela Popițan, Vlad Mândășescu și Gheorghe Puiu.

Alfabetul dansurilor populare este predat la școală

Învățătorul Mircea Giurgilă, de la Școala „Alexandru Ioan Cuza”, a introdus dansurile populare ca disciplină opțională la școală, încă din 1990. Pasiunea pentru dansuri populare a avut-o din tinerețe. La 16 ani, s-a înscris la cursurile Școlii Populare de Artă din Bacău, unde a învățat științific lucrurile care îi erau familiare de la horele și petrecerile populare din sat. A urmat cursurile Școlii Populare de Artă în paralel cu cele ale Liceului Pedagogic. Prima catedră a avut-o în satul natal, la Adjudenii, unde a predat până în 1990, când s-a transferat la Școala „Alexandru Ioan



Cuza”, de unde, la sfârșitul acestui an școlar, urmează să iasă la pensie. O singură pauză a făcut în activitatea didactică, între 1996 și 2000, când consătenii din comuna Tămășeni l-au votat primar. La sfârșitul acestui an școlar, învățătorul Mircea Giurgilă se va pensiona, lăsând în urmă 46 de ani petrecuți la catedră. Nu va lăsa în urmă, însă, dansurile populare. „Intenționez să mă ocup în continuare de Ansamblul «Ghiocelul», pentru că este păcat ca acești copii frumoși, care au evoluat timp de patru ani, să se oprească. Sunt deja formați și vor să continue activitatea. Ansamblul va primi înscrieri noi și de la alți copii de gimnaziu din școală, dornici să se implice în această poveste frumoasă”, crede învățătorul. El colaborează și cu ansamblul de dansuri populare al Casei de Cultură, unde lucrează cu un vechi prieten din branșă, Constantin Artene.

Șah: turneul „Fulg de nea”

Școala „Vasile Alecsandri” din Roman a găzduit sâmbătă, 31 ianuarie 2015, un concurs de șah rezervat elevilor de gimnaziu. Am invitat să participe elevi de la școlile generale din municipiul Roman și din localitățile arondate acestuia, precum Ion Creangă, Tămășeni, Adjudenii, Bozieni și altele. Împreună cu Bogdan Crețulescu, profesor la Școala «Vasile Alecsandri», dar și cu alți colegi de la alte școli, am decis ca această primă ediție să se numească «Fulg de nea», competiție din cadrul proiectului «Șahul, piatra de încercare a inteligenței». Important este să avem cât mai mulți copii atrași către șah, a afirmat Cătălin Artene, profesor la Școala generală din comuna Ion Creangă.

Au participat 22 de copii, 10 fete și 12 băieți, în principal elevi de la școlile din Ion Creangă, Tămășeni, Liceul Tehnologic Adjudenii și de la școlile „Vasile Alecsandri” și „Calistrat Hogaș” din Roman.

Turneul s-a desfășurat în două faze. O primă rundă s-a disputat în sistem eliminatorkiu, după care în concurs au mai rămas patru fete și cinci băieți, care au jucat fiecare cu fiecare.

La final, cei mai buni s-au dovedit a fi șahiști din comuna Ion Creangă. La fete a învins Georgiana Podaru, cu 3 puncte, ea fiind urmată de Ioana Diaconu (Ion Creangă) și Maria Ghiuzan (Adjudenii). În concursul masculin s-a impus Ciprian Enea (4 puncte), următorii clasificați fiind Nicușor Diaconu, tot de la Ion Creangă, respectiv Denis Fărăoanu (Tămășeni).

Cosette ZANOCEA

Așa cum am consemnat deja într-un material anterior, începând cu anul 1975, Stațiunea a trecut în regim de autofinanțare. O parte din contractele de cercetare erau încheiate direct cu diversele unități economice, iar o altă parte erau câștigate prin licitație, din programele instituite la nivel național.

Bugetul apăsa greu pe umerii instituției. Numărul de salariați crescuse nestingherit în vremea regimului bugetar. La cei aproape 80 de cercetători, laboranți și tehnicieni se adăugau personalul TESA, echipajul de pe vaporul *Emil Racoviță* de pe lacul Bicaz, observatorii de la stațiile meteorologice, și muncitorii angrenați în experimentele de acvacultură, a păstrăvului de la Potoci și a crapului din lacurile extracarpatiche.

Se înțelege că, pentru fiecare colectiv, realizarea obiectivelor din temele de cercetare echivala cu supraviețuirea. Mijloacele materiale deveniseră insuficiente pentru că punctele de lucru se dispersaseră mult, iar teama de a nu rezolva obiectivele și a pierde beneficiarul întreținea o continuă tensiune.

Multă energie s-a consumat în acei ani în timpul ședințelor nesfârșite consacrate încercării de a se ajunge la o utilizare judicioasă a resurselor materiale și la un cadru organizatoric mai suplu și mai operativ. Toate se dovedeau sterile pentru că rămași între noi nu aveam o personalitate care să se impună iar cei pe care ni i-am ales să ne diriguieze, erau de o parte acceptați de o alta contestați.

Apogeul se atinge la ședințele de partid și de sindicat, care se prelungeau până în noaptea, târziu. De fiecare dată erau conduse de un delegat de la Județ. Luările de cu-

vânt erau aprige, problemele atacate fără înconjur și cu atacuri dure la persoană, încât de cele mai multe ori ședințele erau scăpate din mână, cum se spune.

De obicei ne onora cu prezența secretarul cu propaganda al Județenei de Partid, dr. Constantin Potângă. De la o vreme ne-a abandonat și a refuzat să mai participe la ședințele noastre, punându-ne eticheta de *ultraprofesioniști*. Și avea dreptate! Nu prezentam nici un pericol în fond. Fiecare revendica doar dreptul de a rămâne fidel profesiei sale și de a-și face meseria cu onestitate și cu responsabilitate civică, dincolo de lipsa de

alte lucruri care dădeau de gândit. Securitatea nu putea sta liniștită, în mod cert, când știa că în Stațiune erau atât de multe mașini de scris și zilnic se primea o groază de corespondență venită din străinătate. Neliniștea era alimentată apoi și de frecvența cu care Stațiunea primea oaspeți din afară, cercetători sosiți la noi în cadrul schimburilor academice, sau prezența în perioadele estivale, a studenților străini, veniți pentru stagiul de practică, în special biologi.

Până la urmă, îngrijorați pentru propriile scaune, în 1982, nomenclaturii și un pecetluit soarta instituției, hotărând aruncarea în

Tot în Piatra Neamț, pe strada Alexandru cel Bun, într-o clădire cu valoare de patrimoniu a fost transferat colectivul de geomoniști și o altă parte din biologii geneticieni, care și-au continuat cercetările sub vechiul nume al Stațiunii, devenită ulterior Centrul de Cercetări Biologice – *Stejarul*, instituție aflată azi sub tutela Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Științe Biologice-București.

Fenomenul de dezmembrare care a lovit Stațiunea, a fost pentru unii destul de dramatic, dar n-a reușit să diminueze câtuși de puțin entuziasmul și voința de a izbândi și de a se realiza a fiecăruia, *ultraprofesionalismul* care-l indignase pe tovarășul Potângă, rămânând în continuare o realitate, până la dezamăgirea care a survenit după evenimentele din 1989. Până la urmă, această dezamăgire a făcut ca cea mai mare parte dintre foștii cercetători să se îndrepte spre învățământul superior, la solicitarea unor universități de tradiție sau a celor nou înființate.

Așadar, existența de aproape trei decenii a Stațiunii *Stejarul* a fost una destul de scurtă, reușind totuși să se constituie ca o adevărată școală, promovând o pleiadă de specialiști de înaltă ținută profesională, garantată de trecerea doctoratelor sub îndrumarea unor personalități ale elitei universitare, care traversase perioada interbelică, mulți din ei academicieni, oameni de recunoscută notorietate în propriul domeniu de activitate. Despre evoluția ulterioară a acestor destine și mai ales a realizărilor editoriale – științifice, cu contribuții la patrimoniul cultural nemțean și chiar românesc, vom reveni.

Prof. univ. dr. Constantin GRASU

Pionul din munți al Almei Mater (III)

conștiință politică de care ne acuza autorul cărții *Socialismul și Cultura de masă*, ajuns ulterior ambasadorul României în Vietnam.

Atmosfera tensionată se prelungea iar nemulțumiri au început să iasă cu problemele în *extra muros*, slobozind jalbe la diverse foruri și, după cum s-a susținut, ajunse chiar până la celebrul *cabinet 2* de la București. În același timp se pare că Stațiunea începuse să dea de gândit și Securității. Izolarea instituției și un oarecare libertinaj în exprimarea și comportamentul cercetătorilor, discuțiile purtate prin autobuz cu ocazia navetei sau chiar la sediu, legate de lectura unor romane cu oarecare factură dizidentă, ale lui Augustin Buzura, Alexandru Ivasiuc sau Marquez cu a lui *Toamna Patriarhului*, dedicată unui dictator megaloman și paranoic, erau lucruri care ajungeau sigur la cei îndrituiți să vegheze la unitatea de monolit a partidului.

La toate acestea se adăugau și

trei zări a unor oameni a căror singură vină era iubirea cu patimă a meseriei și orgoliul științific al profesioniștilor. S-a ajuns astfel la trei unități de cercetare, una la Potoci și două la Piatra Neamț.

Astfel, activitatea de la lacul Bicaz a fost reorganizată în cadrul Stațiunii de Cercetare și Producție Salmonicolă – Potoci, aparținând Institutului de Cercetări Agricole și Silvicultură din cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Pădurilor și Apelor.

O parte din cercetătorii biologi din specialitățile de hidrochimie, algologie, microbiologie și Acvacultură au constituit Laboratorul de Acvacultură și Ecologie Acvatică-Neamț, cu sediul în strada Migdalilor din centrul orașului. Laboratorul respectiv a fost, vreme de două decenii, tutelat pe rând de Întreprinderea Piscicolă Podu Iloaiei, apoi de Întreprinderea Piscicolă Galați, trecând în final sub administrarea Universității Cuza din Iași.

TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT

Evocare a părintelui Iustin Pârnu și a misiunii sale creștine și românești

Luni 9 februarie, începând cu ora 17.00, la Biblioteca județeană „G.T. Kirileanu” din Piatra Neamț a avut loc o seară de mărturisiri legate de personalitatea Părintelui Iustin Pârnu, cunoscutul duhovnic și stareț al Mănăstirii de la Petru Vodă, din județul Neamț, de la a cărui naștere se împlinesc anul acesta 96 de ani și de la a cărui trecere la cele veșnice comemorăm doi ani.

Întâlnirea a fost moderată de bibliotecarul Dan Iacob și i-a avut ca invitați pe scriitorul Adrian Alui Gheorghe, autorul unei serii de volume de interviuri cu părintele Iustin și pe părintele și scriitorul Dorin Ploscaru.

Viața părintelui Iustin Pârnu, considerat Duhovnicul Moldovei, a gravitat, dincolo de ritualul bisericii, de săvârșire a Sfintei Liturghii și a Sfintelor Taine, în jurul scaunului de sfat și spovedanie. Astfel, de dimi-

neața până seara, de luni până duminică, sute și sute de oameni așteptau, pentru a primi o binecuvântare și un cuvânt de folos, la ușa chiliei părintelui. Dimensiunea acestei lucrări a părintelui s-a făcut simțită în zilele de iunie 2013, ce au premers înmormântării părintelui și, mai ales, în ziua îngropării, perioadă în care zeci de mii de oameni s-au perindat pe la sicriul cu trupul neînsuflit al părintelui.

Cu puțin timp înainte de a se muta la Domnul, părintele a spus: „Măi, e bine să mă duc, pentru că nu mă duc să dorm...”.

Piatra-Neamț, citește!

Proiectul „Raftul cu inițiativă – Dezvoltarea de programe de voluntariat în bibliotecă”, axat pe consolidarea și dezvoltarea activităților de voluntariat în bibliotecă, inițiat de Pro Vobis – Centrul Național de Resurse pentru Voluntariat în parteneriat cu Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România (ANBPR), este gândit a se desfășura în pe-

rioadă mai 2014 – iunie 2015, în cadrul celor 16 biblioteci publice din România câștigătoare în procesul de selecție.

Mihaela Mereuță, coordonatorul acestui proiect punctează: *formula locală a acestui proiect național este „PIATRA-NEAMȚ, CITEȘTE!” și cuprinde următoarele activități: activități de lectură publică, ateliere de scriere creativă pentru copii și tineri, organizarea unui Târg de carte a editurilor nemțene, organizarea unui concurs de cultură generală („Cine știe, câștigă! ..), ateliere de teatru-lectură, seri de lectură („Caravana lecturii publice”), donații de carte („O carte pentru biblioteca noastră!”). Voluntarii care vor alege să se implice în acest proiect vor participa la sesiuni de instruire în vederea organizării acestor activități, iar această experiență va fi, cu siguranță, una importantă sub aspectul implicării sociale, cu beneficii pe termen lung, pentru fiecare în parte”.*

Până acum s-au înscris peste 50 de voluntari, urmând ca în continuare să aibă loc instruirea lor și activitatea propriu-zisă de voluntariat.

Mihai Merciaru – *Fiordurile Memoriei*

În dedicația de pe exemplarul pe care l-am primit, din amicitie, pe pagina trei M.M. scrie că îmi o oferă... *o carte și un strop de diversitate*... Oplu începe cu poezia „Calea robilor”. După un motto: *Je suis ne avec la peur* din Celiné Varenne (m-am chinuit pentru că a trebuit să caut accentele din limba franceză) autorul își amintește că... *am intrat în lumea ceașta/pe calea robilor înotând prin apa tulbure/ a îndoielii și a suspinelor, în spate ducând o raniță plină de temeri/cu blesteme și păcate ancestrale*... Prietenii ți-i mai alege, dar câți dintre noi putem alege calea pe care venim pe lume...

Mihai Merciaru este născut în satul Bețești, comuna Rediu, sat aflat undeva pe dealurile de pe malul drept al Bistriței, în aval de Roznov. E un peisaj blagian, de dealuri și văi, de România pitorească. Versurile din poezia dedicată satului natal sunt o elegie modernă. Ar merita reproduce toate. Eu am să citez pe sârte, doar câteva, și sub formă de proză, ca o poveste. Motivul? Spațiul gazetei: *La intrarea în satul natal aceleași explozii de miresme și culori te întâmpină, aceeași orgă gravă de melancolie, același glas de clopot se tânguie în clopotnița bisericii. Bistrița curge printre fiordurile de aur ale memoriei ducând la vale umbrele peștilor zglobii de odinioară iar pașii, poetului, măsoară adâncimea dintre mahnirea de ieri și cea de azi a bețeștenilor mult mai bogăți în pagube*... Poezia se încheie cu trei versuri: *cocorii pleacă rânduri – rânduri/de-atâta pustietate mult te mai/îngânduri*... Las pe cititor să asimileze estetic, eu revenind la Motto-ul de la începutul poeziei. *Fericirea: uite-o, – nu-i! (Gerard de Nerval)*. Fericirea rezultă din plăceri, dar Schopenhauer, acum mai bine de un secol scria: *Orice plăcere e negativă, pe când durerea e pozitivă*.

Poezia *Silfidă* – silfidă = duh aerian, ușor și agil, în mitologia celtică și germanică, dar și femeie tânără, zveltă, grațioasă, în accepțiune generală – cred că îi este închinată doamnei de conviețuire în urbea Pietrei lui Crăciun și nu altei

silfide care i-o fi tulburat liniștea în anii juneții. La această poezie, domnul Merciaru adaugă un motto din creația lui Lucian Blaga, care spune despre *jumătățile bărbaților*:

Viori sunt femeile,/vibrație fără cuvânt,/ viori aprinse sub arc/ în flăcări și fum.

Auzi: **vibrație fără cuvânt!** Doar dacă sufăr de hipoacuzie. După mine, femeile sunt mai mult trompete decât viori. Dar, să citim ce părere are și ce scrie poetul M. M. despre femeie:

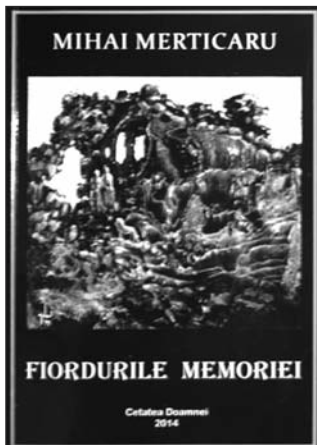
*...când ai zâmbit entazic(?)/ pustiul din jur s-a făcut grădina luxuriantă iar când ai râs în hohote/zările au început să te strige pe nume. Într-o altă strofă adaugă: *feciorească uimire/femeie silfidă/tu nu știi că numele tău e feerie și cânt celest. Admirabil.**

Spiritul, modul de a gândi în poezie și nu numai, în cartea de față, *Fiordurile Memoriei*, ne este dat și de motto-urile care le adaugă le unele poezii. Din Eminescu preia: *Tot ce-a fost ori o să fie/ În prezent le-avem pe toate.* Din Vasile Voiculescu citează (scrie): *Să fie dar iubirea o mască a durerii?! Alt chip al ei când poate doarme și visează?*

Din Rabee, poetă persană citează: *Fără tine, mie-re otravă mi-i, că firea, și-alături de tine, otrava mi-i ca mierea.* Cel mai mult mia plăcut ce a zis Omar Khayyam: *Închipuie-ți că tot ce este-n lume, nu este și tot ce nu-i în astă lume, este.* Să parafrazăm puțin această cugetare: *Închipuie-ți că ești deștept și nu ești.* De reflectat.

Parcă am mai spus: Mihai Merciaru este un călinescian. În ce privință? La apariția romanului *Bietul Ioanide*, George Călinescu a fost acuzat, de scriitorii timpului, că folosește un limbaj prea elevat, livresc. Volumul *Fiordurile memoriei*, cu cele două capitole, *Papier mâché și Papier collé* nu este scris pentru toată lumea, doar pentru cei cu o pregătire superioară. Poate fi folosit însă ca un bun instrument de îmbogățire a vocabularului elevilor pe lângă bogăția de idei ce sunt cuprinse în el. Merită citit pentru diversitate și originalitate.

Emil BUCUREȘTEANU



Căciula

Carierea mea didactică a fost jalonată de două căciuli: una rusească cu clape și alta strămoșească de oaie carpatină. Cum vine asta? Stai să vezi. Am intrat în câmpul muncii în toamna lui '62, anul când s-a încheiat cooperativizarea agriculturii. Am aterizat la țară, într-un sat de oameni gospodari și credincioși. Școala era din 1930 cu patru săli de clasă și două cancelarii: una pentru Șef (director), cealaltă pentru cadrele didactice de rând. Când a dat prima rundă peste cătun, însoțită de ger, mi-au luat-o dinții la trap. Am pățit ca soldații lui Napoleon, surprinși în 1812 de iarna rusească. Mă refer la un vechi tablou intitulat „Retragerea lui Napoleon de la Moscova”. Mai ales că și profesorii, și elevii stăteau în clasă cu căciulile pe cap și mănușile în mâini. Explicația? Școala se încălzea cu cărbuni. O colegă de suferință, care tocmai ieșea la pensie impresionată de starea mea jalnică mi-a oferit căciula ei „rusească cu urechi”. Stătea la gazdă, vizavi de școală. A zis: „Ți-o dau gratis, să ai grijă de ea!”. Și așa am făcut, am folosit-o vreo 10 ani, deși când elevii mă vedeau cu ea pe cap ziceau: „Asta-i căciula babei de română”.

Și anii au trecut. După câteva concursuri profesionale am ajuns pe asfalt. În capitala de județ, la o școală galonată. Altă viață! Parchet ceruit, lumină fluorescentă, secretare cu fustiță scurtă. Trai neneacă! Treceau drumul și eram în școală. Tata, fiu de țăran răzeș din Războieni m-a analizat și a început să clatine din cap. M-a acostat! „Bă, ficior – a zis el – ești domn de ceva ani, dar căciula pe cap, ioc. Se poate? Te latră căinii din cartier. Uite cum facem. Eu în curând plec „dincolo” și acolo nu am nevoie de căciulă. Așa că îți dăruiesc căciula mea să ai grijă de ea, că ești cam împrăștiat”. Și iar m-am făcut proprietar de căciulă fără bani. O căciulă țuț, neagră cu crețuri. La examenul de gradul I, un profesor universitar, a probat-o în fel și chip, dar nu i-am dat-o. I-am zis că e danie de la tata și omul a înțeles. Paradoxal, în ultimul an de învățământ, un ticălos mi-a palmat căciula. Auziți, din cancelarie. Să înnebunesc, nu alta. L-am și auzit pe tata muștrându-mă: „Vai de capul tău, prăpăditule”. Tată iartă-mă!

Dumitru RUSU

TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT

Atelier de cultură civică

Începând din 26 ianuarie 2015, Biblioteca Județeană organizează un **Atelier de cultură civică**, dezbaterile desfășurându-se sub genericul „Cult & cultură”. Prima întâlnire a încercat să contureze profilul acestui atelier de cultură civică, pornind de la afirmația filosofului Nikolai Berdeaev: „Cultura e legată de cult, ea este rezultatul diferențierii și a extensiunii cultului. Cugetarea filosofică, cunoașterea științifică, arhitectura, pictura, sculptura, muzica, poezia și morala, – totul e cuprins în cultul Bisericii, organic și integral, sub o formă încă nediferențiată” (Nikolai Berdeaev / Destinul culturii). În cadrul atelierului vor fi invitate personalități ale vieții culturale și spirituale din județul Neamț și din țară (prima l-a avut ca oaspete pe prof. dr. Adrian G. Romila, membru al Uniunii Scriitorilor din România), iar întâlnirile (moderate de bibliotecarul și scriitorul Dan Iacob) vor avea loc bilunar, luna, între orele

17.00 – 19.00, în Sala Atelier „Veronica Micle”.

„Zilele Mitropolitului Visarion Puiu”, ediția a XIX-a

Mitropolitul Visarion Puiu va fi omagiat, în perioada 26 – 28 februarie (N.R. *La acea dată prezentul număr al revistei se va afla deja la tipar*), la Roman, Pașcani și Mănăstirea Neamț, în cadrul „Zilelor Mitropolitului Visarion Puiu”, manifestare ajunsă anul acesta la cea de-a XIX-a ediție. Evenimentul este organizat de Mitropolia Moldovei și Bucovinei, Arhiepiscopia Romanului și Bacăului și Asociația „Mitropolit Visarion Puiu”, fiind prilejuit de împlinirea a 80 de ani de la alegerea, investirea și înscăunarea mitropolitului moldovean.

Manifestările vor debuta joi, 26 februarie, la Catedrala Arhiepiscopală Roma, unde vor fi oficiate Sfânta Liturghie și slujba Parastasului, urmate de un cuvânt rostit în memoria ierarhului.

Cu începere de la ora 14.00, Muzeul de Istorie Roman va găzdui Simpozionul Internațional „Visa-

riion Puiu – 80 de ani de la alegerea, investirea și înscăunarea ca mitropolit al Bucovinei”, o sesiune de comunicări științifice, lansarea revistei Asociației „Mitropolit Visarion Puiu”, „Valori perene”, nr. 4/2014, vizionarea unui film documentar, precum și o expoziție foto documentară.

De la ora 18.00, va avea loc o masă rotundă, cu tema „Asociația Visarion Puiu, realizări și perspective”.

Vineri, 27 februarie, inițiatorii manifestării vor organiza pelerinajul „Pe urmele lui Visarion Puiu, la Pașcani și Mănăstirea Neamț”.

Sâmbătă, în ultima zi a manifestărilor, la Roman, Pașcani și Mănăstirea Neamț se vor oficia slujbe de pomenire în memoria mitropolitului Visarion Puiu, cu ocazia împlinirii a 136 de ani de la naștere.

Și la Biserica Ortodoxă Română de la Paris se va face o slujbă de pomenire pentru Visarion Mitropolitul, ctitorul primei eparhii ortodoxe române din afara granițelor țării.

Irina NASTASIU

O soluție: Să readucem natura în viața noastră!

Ne întrebăm din ce în ce mai des, ce se întâmplă cu tinerii noștri, ce-i îndeamnă să se retragă într-o lume virtuală, să socializeze tot mai puțin sau tot mai altfel decât o făceam noi, la aceeași vârstă?

Oare nu am scăpat, de sub control, noi – maturii „boom-ul informațional” și viteza schimbării? Oare nu cumva tot noi, îi lăsăm pe unii neaveniți cocoțați pe scaunele legiuitorilor, ale decidenților pe probleme ce țin de calitatea vieții noastre? Cred că parte din întrebările puse sunt retorice așa că... să căutăm ceva soluții!

Pentru a ne readuce tinerii în lumea reală, în lumea noastră trebuie să reînvățăm să trăim alături cu ei, prin joc, prin învățare continuă și prin readucerea naturii în viața noastră.

O posibilă soluție (nu unica!) și un posibil început ar fi *Educația outdoor*.

Educația outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ românesc, însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul actorilor educaționali din sistemul de învățământ formal. Există numeroase accepțiuni pentru terme-

(trebuie să-i scoatem din betoane, din lumea virtuală oferită de calculatoare, de telefoanele mobile performante, de tablete, de...).

Termenul de educație outdoor, poate include educația pentru mediu, activități recreative, programe de dezvoltare personală și socială, drumeții, aventură etc.

Realizând o sinteză a activităților de formare la care am participat fie în calitate de cursant, fie ca lector/formator, am valorizat caracteristicile cheie ale educației outdoor:

- Educația outdoor oferă posibilitatea contactului direct cu natura – protecția mediului reprezintă un subiect de interes mondial, urbanizarea masivă a produs un efect nociv asupra mediului și prin faptul că oamenii nu conștientizează impactul pe care acțiunile lor non-ecologice le au asupra mediului – educația outdoor se desprinde ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor și comportamentelor față de mediu;

- Educația outdoor reprezintă o **p u t e r n i c ă** sursă de experiențe de învățare – un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun „cei patru pereți ai unei săli de clasă” poate oferi elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, stimulează inspirație și

poate să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între oameni, bazată pe sprijin reciproc;

- Educația outdoor facilitează procesul de învățare al elevilor care

- Oferirea posibilității creării unui mediu relaxant și motivant în funcție de problema identificată – permițând escaladarea unor nivele înalte de imaginație în vederea obținerii rezultatelor propuse.

Un aspect important al educației outdoor este acela că poate contribui la creșterea nivelului de bunăstare al indivizilor; pe lângă nevoile de bază ale unei persoane, există și o serie de nevoi la care educația outdoor poate răspunde și anume: nevoia de a fi respectat, inclus social, de a fi activ și responsabil, nevoia de a te simți în siguranță.

Activitățile pe care le-am trăit alături de colegii de la școlile gimnaziale: Drăgănești, Girov, Țibucani, „Dumitru Almaș” Negrești, Bodești, Borlești mi-au întărit un sentiment de bucurie: încă mai sunt resurse și soluții la diminuarea de rapajului în care i-am scăpat pe tinerii noștri și germenele vital se regăsește în colectivele vii (ca interacțiune socială, ca afect împărtășit) ale cadrelor didactice, în activitățile extracurriculare organizate de aceste colective cu și pentru beneficiarii direcți (elevii) și secundari (părinții, membrii comunității locale etc.)

Procesul de învățare a modului de abordare al acestui tip de educație este unul deosebit de complex necesită timp pentru a putea fi implementat cu succes și pentru a putea da rezultatele pe care le dorim. Culmea, necesită timp pentru a ne regăsi „Calea” pierdută a comuniunii omului cu natura, cu atât mai mult a românului!

Mulțumesc pe această cale colegilor ce au demonstrat că ne putem încrede în „ziua de mâine” ce poate fi mai generoasă și pentru tinerii noștri!

Niculina NIȚĂ – profesor metodist la CCD Neamț



întâmpină dificultăți în acest sens – cum spuneam mai sus, educația outdoor oferă un climat diferit de învățare ce permite elevilor să devină mai motivați, cu mult mai capabili;

- Dezvoltare personală atât a celor care o aplică, cât mai ales a elevilor;

- Dezvoltarea spiritului de echipă – conexiunea între elevi, elevi-profesori duce la creșterea gradului de participare activă, creșterea cetățeniei active în rândul ambelor categorii;

- Educația outdoor oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale ce asigură bunăstarea societății.

Obiectivele generale ale educației outdoor sunt:

- Dezvoltarea abilităților socio-personale: îmbunătățirea muncii în echipă, îmbunătățirea relațiilor sociale, dezvoltarea competențelor de conducere etc.;

- Dezvoltarea abilităților de management: organizare, coordonare, evaluare;

- Oferirea unui cadru stimulant de învățare;



nul de educație outdoor, însă pentru a da o definiție simplă, putem spune că această formă de educație se bazează pe învățarea în aer liber

unei săli de clasă” poate oferi elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, stimulează inspirație și

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Încep prin a mulțumi Casei Corpului Didactic Neamț, care, prin profesorii ei metodiști ne-au inclus într-un parteneriat educațional menit să identifice modalități de valorizare și promovare a muzeelor școlare, școala noastră având un exemplu de bune practici: suntem inițiatorii unui proiect prin care am amenajat, cu sprijinul autorităților locale, un muzeu școlar intitulat „Casa bunicilor”. Ne puteți vedea și în spațiul virtual: [Mouseion, templul muzeelor, era pentru greci un loc de discuții filosofice și de contemplație, un loc unde te puteai întâlni cu muzele, unde găseai inspirație. În zilele noastre termenul are sensul de](http://ghidulmuzeelor.cimec.ro/id.asp?k=1862&imgord=2&-%E2%80%99ECASA-BUNICILOR%E2%80%99D-PALANCA-Bacau, fiind unii dintre cei ce am inclus „Noaptea muzeelor” și pentru muzeul nostru care s-a bucurat de mulți vizitatori.</p>
</div>
<div data-bbox=)

clădire care adăpostește obiecte culturale la care are acces publicul. Este un loc al liniștii care încurajează contemplarea și, totodată, a păstrat sensul inițial pentru că este și acum un loc care inspiră. O

Școala și muzeele

să argumentez de ce muzeele reprezintă un loc prețios pentru activitatea didactică unde pot fi dezvoltate competențe cheie dorite pentru oamenii secolului XXI.

Există percepția că muzeele, ca și bibliotecile de altfel, sunt locuri plictisitoare, cu costuri mari de întreținere unde își au locul doar tociarii sau savanții ciudați. Copiii noștri sunt asaltați de o multitudine de imagini realizate de profesioniști pentru a le atrage atenția și a o păstra. Cum mai pot ei să



discearnă între ceea ce le este folositor și ce nu? Școala are datoria să evidențieze autenticul, profunzimea, valoarea, frumusețea, iar acestea sunt conținute în obiectele de muzeu sau în filele cărților. La prima vedere putem pune un semn de sinonimie între noțiunea de muzeu și cea de conservă. Amândouă sunt incinte în care se păstrează cât mai bine conținutul protejându-l de factorii fizici și de trecerea

Repere ale istoriei proiectelor pe teme de mediu în școală

(urmare din numărul 173)

Lansarea proiectului „Educație sănătoasă pentru un mediu sănătos” a avut loc la data de 22 aprilie 2010, marcată în calendarul evenimentelor ecologice ca „Ziua Mondială a Pământului”, proiect finanțat în proporție de 90% din Fondul de Mediu.

Au fost desfășurate următoarele activități:

– Organizarea de activități conform calendarului evenimentelor ecologice.

– Organizarea de traininguri cu următoarele tematici:

a) specii floristice și faunistice declarate monumente ale naturii;

b) respectarea normelor și regulamentului în Parcul Național Ceahlău;

c) promovarea conștientizării publicului privind responsabilitățile pentru protecția mediului;

d) valorificarea potențialului turistic natural al comunei Bicazu Ardelean;

e) floră și faună de pe raza comunei Bicazu Ardelean.

– Organizarea drumețiilor de două zile pentru fiecare grupă de elevi în Parcul Național Ceahlău.

– Organizarea unor tabere pe muntele Ceahlău de 3 zile cu grupe de elevi de la clasele V – VIII.

– Organizarea unui simpozion cu titlul „ECO – Bicazu Ardelean, viitor turistic”.

– „Pro – natura” – publicația școlii Bicazu Ardelean – foaie de educație ecologică a elevilor de la școlile Bicazu Ardelean și Teleac.

– Organizarea unei excursii cu tematică ecologică în comuna Vânători Neamț, la rezervația de zimbri.

– Publicitatea proiectului prin difuzarea de pliante, broșuri, cetățenilor comunei, diseminarea informațiilor privind proiectul „Educație sănătoasă pentru un mediu sănătos”.

– Evaluarea rezultatelor. Fundamentarea unui plan strategic de măsuri de protecție a mediului în localitatea Bicazu Ardelean, pe o perioadă de trei ani, pe baza rezultatelor obținute în proiect.

4. Proiectul „Educație pentru Mediu, Educație pentru Sănătate”

Anii 2011 și 2012. Al doilea proiect consecutiv pe teme de conștientizare privind mediul și importanța protecției mediului, intitulat „Educație pentru mediu, educație pentru sănătate” cu finanțare din Fondul de Mediu a apărut, se poate spune în mod fi-

resc, derulându-se în continuarea celui din anul 2010 cu un real succes. Proiectul a fost lansat oficial la data de 05.08.2011, și s-a desfășurat pe parcursul anilor 2011 și 2012. De data aceasta am reușit o extrapolare a spațiului de manifestare, implicând în calitate de parteneri în activități și elevi ai altor unități școlare din localitățile situate în aria geografică Ceahlău – Lacul Izvorul Muntelui, respectiv Tașca, Bicaz (liceu), Hangu, Poiana Teiului, Ceahlău și Grințieș.

Scopul acestui proiect a fost promovarea în rândul elevilor a conceptelor ecologice cu privire la un mediu sănătos în zona în care locuiesc și sensibilizarea lor, precum și a populației mature, asupra problematicei poluării mediului înconjurător, adoptarea unui comportament adecvat în virtutea valorilor pozitive privind ocrotirea naturii.

Obiectivele operaționale au fost în număr de patru:

1. Creșterea gradului de informare, educare și conștientizare a elevilor din localitățile aflate în aria montană Ceahlău – Lacul Izvorul Muntelui.

2. Crearea premiselor pentru dezvoltarea în rândul elevilor a unui comportament civic de protecție a mediului înconjurător.

3. Creșterea gradului de informare, educare și conștientizare a locuitorilor comunelor riverane masivului Ceahlău asupra importanței și modalităților de păstrare a sănătății naturii și a modului de gestionare a deșeurilor.

4. Promovarea acțiunilor de protecție a mediului înconjurător din cadrul proiectului prin intermediul mass-media.

Grupul țintă a cuprins:

– 2000 de elevi ai școlilor Bicazu Ardelean, Tașca, Grup Școlar Bicaz, Hangu, Ceahlău, Poiana Teiului și Grințieș, localități situate în jurul masivului Ceahlău;

– populația matură a acestor localități, estimată la circa 15.000 de locuitori.

Dintre activitățile mai importante ale proiectului pot fi amintite:

1. Elaborarea materialelor informative pentru instruire – broșuri, pliante, suporturi de curs pentru elevi.

2. Sesiuni de instruire pentru cei 2000 de elevi pe tematici ecologice.

3. Activități de igienizare și ecologizare în localitățile vizate și în zonele în care s-au organizat taberele și excursiile.

Cornel DUCULESCU

(continuare în numărul viitor)

AUTOSCOPIA – metodă alternativă de evaluare

Denumirea acestei tehnici de evaluare derivă din limba greacă, skopos, skopia, skopein însemnând, rând pe rând, a examina, a observa, instrumente și tehnici de observație. Conform precizărilor dicționarului Petit Robert, I, 1991, p.137, în psihologie, termenul a fost reținut cu înțelesul de „halucinație prin care poți crede că te vezi pe tine însuși”. Adaptată nevoilor didactice, autoscopia vine să-i ajute pe elevi să-și poată autoevalua, cu ajutorul colegilor sau personal, propriile lor evoluții, performanțe orale, iar profesorilor le sugerează la ce tip de activitate formativă din dispozitivul de sprijin ar trebui să se oprească mai mult după ce au fost observate, la elevi, anumite lacune în modul de exprimare, prezentare, expunere a unor subiecte specifice din tematica probelor, orelor.

Într-o primă etapă, autoscopia nu solicită un material didactic auxiliar prea costisitor. Profesorul va repartiza diverse sarcini concrete de observare a membrilor grupului, va propune altora, dintr-o tematică prestabilită, situațiile speciale în care elevii urmează să-și expună propriile lor puncte de vedere, iar ulterior va declanșa o discuție obiectivă și pertinentă pe baza observațiilor realizate, în profitul celor ce au evaluat. Se reglează astfel comportamentul elevilor și se ameliorează evident calitatea exposeului și a modalităților lui de prezentare.

Activitățile pe care le-am realizat în cadrul cursului furnizat de CCD Neamț cu titlul „Metode interactive de predare-învățare-evaluare” m-au pus în fața unor aplicații practice în care, împreună cu ceilalți membri ai echipelor din care făceam parte am constatat că încă mai avem multe de aflat, de învățat în ideea ca activitatea noastră la clasă, pentru elevi, să devină tot mai performantă și atractivă. Am ales să vorbesc despre această metodă nu pentru că mai rar am auzit despre ea, ci pentru că mi s-a părut interesantă. Voi continua să vă surprind și pe dvs. (cititorii revistei *Apostolul*) cu astfel de intervenții legate de metodele folosite la clasă de cadrele didactice.

Prof. inv. primar Adriana POPOAIA
Școala Gimnazială Nr. 1 Căciulești



Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

timpului. Toată lumea trebuie să admită că nu este prea interesant. Asumându-și doar rolul de păstrătoare, multe muzee cu obiecte extraordinare nu au parte de ceea ce este esențial – vizitatorii. Ele trebuie să demonstreze însă că pot fi interesante din punct de vedere didactic, că pot avea un important rol pedagogic, pe care școala îl poate fructifica extrem de ușor. Dacă dorește și este capabilă de aceasta.

Studierea obiectelor de artă îmbunătățește simțul de observație, capacitatea de analiză, comunicarea scurtă și la obiect. Nu prea există domenii în care nu este nevoie de observarea a ceea ce este evident la fel de bine ca și a ceea ce nu este atât de evident. Ne dorim ca doctorii noștri să observe toate simptomele, chiar și cele mai puțin evidente când pun un diagnostic, ca profesorii să observe din timp problemele copiilor noștri, ca polițiștii să observe toate evidențele pentru a găsi adevărații in-

fractori... Și exemplele pot continua. Capacitatea de analiză pe de altă parte pune în ordine ceea ce a fost observat și încercă să explice ceea ce nu se potrivește sau nu pare să se potrivească. Comunicarea

Școala și muzeele

precisă, inteligibilă, exactă, la obiect a analizei bazată pe observațiile făcute este una dintre competențele esențiale pe care dorim să le dobândească elevii. Toate acestea se pot exersa folosind obiecte de muzeu. Să observi ce este esențial într-o operă de artă, să analizezi mesajul autorului și să comunici rezultatul într-un cadru sigur este exercițiul pe care ni-l oferă muzeele.

Unul dintre principiile învățării spune că învățarea trebuie să aibă legătură cu realitatea. Muzeele

păstrează în colecțiile lor bucați de realitate, le descriu și le clasifică. Școala poate găsi astfel resurse primare valoroase pentru predare. În plus este incitant, iese din rutina clasei, relaxează și eliberează capacitățile creatoare ale copiilor. Studiarea obiectelor de muzeu permite deschiderea spre exprimarea liberă a părerilor proprii.

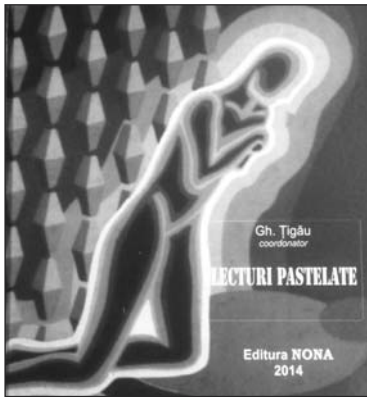
Astfel, obiectele de muzeu pot servi drept lecție în sine, dar pot fi folosite ca document sau ilustrație pentru a introduce o idee sau o noțiune, pentru a stimula reflecția personală, pentru a crea o atitudine sau o stare de spirit și ... în multe alte feluri.

Profesor documentarist Carmen BIRO
Școala Gimnazială Palanca, județul Bacău

Pagini coordonate de Niculina NIȚĂ – profesor metodist la CCD Neamț

O antologie poetică ilustrată de școlari

Fascinat, deopotrivă, de înălțimile Rucărului muscelean natal și de cele ale Munților Bistriței și ai Stânișoarei încrețite sale petrecute la Borca, profesorul Gheorghe Țigău (n. 18.10.1944) a pășit înspre deceniul al optulea al vieții cu o antologie de poezii ilustrată cu picturi ale foștilor săi elevi dintre anii 1975-2005, carte intitulată *Lecturi pastelate* (Editura NONA, 2014).



Mai bine mai târziu decât niciodată, asta, poate, înseamnă lectură în variantă IT (englezească, desigur) acest „Paste-late” („reprodus mai târziu”). Între texte literare și imagini, descoperi o frățietate între arte, afinitate confirmată de predecesori celebri: Iosif Iser, Lăgia Macovei, Florica Cordescu, Jules Perahim, Neagu Rădulescu, Tia Peltz, Alex Ivanov (plus Nichita Stănescu și Marin Sorescu pentru propriile cărți). Emblematic a fost cazul lui Sorescu, poetul care cu dreapta scria poezii, iar cu stânga picta!

S-au întâlnit și situații în care un poet „descifra” liric „tablourile dintr-o expoziție”. Exemplific cu superbe poeme ale Felicie Sprâncăană-Anghel, inspirate din pânzele impresioniste franceze ale lui Brâncuși, precum și poeziile de la Societatea Scriitorilor Militari: Liviu Vișan, Octavian Mihalcea, Constan-

tin Ardeleanu, „traducând” îndrăznețele linii grafice ale pictorului Alex Ivanov (la rândul-i, și poet).

Dar ce surpriză este o amplă antologie de fragmente de poezie de la Miorița la Nichita Stănescu, ilustrate de niște elevi cu har pentru pictură, de la școlii din Piatra-Neamț (Școlile Nr. 4 și 5, Liceul de Arte „Victor Brauner” și Colegiul Național „Calistrat Hogaș”)?

Treisprezece școlari, unii dintre ei pictori sau graficieni deja consacrați în țară și în străinătate, „au transpus în imagini” o sută șapte frânturi de poezie, de la Vasile Alecsandri la Victor Eftimiu, de la Mihai Eminescu la George Topârceanu, de la Mihail Sadoveanu la Fănuș Neagu (doi prozatori ce au „poetizat” în textele lor), de la George Coșbuc, Șt. O. Iosif, Octavian Goga și Tudor Arghezi la Nichita Stănescu, Marin Sorescu și Grigore Vieru.

Cartea e ca o cutie veche de bijuterii, căreia i s-a deschis capacul pentru a bucura orice ochi doritor de frumos, de emoție estetică.

Nu întâmplător, autorul cărții a asigurat copertile acestei lucrări rare, *Lecturi pastelate*, cu proiecția originală a statuii brâncușiene Rugațiune (care marchează începuturile sculpturii moderne), pe fondul unor coloane ale infinitului, ilustrație a Andreei Apăvăloae, azi artist plastic de notorietate. Se vrea un mesaj încifrat că școlarii profesorului Gheorghe Țigău vor reprezenta în cartea sa viitorul și modernitatea.

Eu cred că nicio altă literatură a lumii nu a descris mai bine existența unui om ca un drum sinuos între „Eu nu sunt decât o pată de sânge care vorbește” (Nichita Stănescu) și „Nu credeam să învăț a muri vreodată...” (Mihai Eminescu). Stilul în care debutează Odă (în metru antic) e considerat chiar de Nichita Stănescu „cel mai frumos vers al lumii.”

E o nedreptate a nu pomeni numele fiecărui pictor-școlar ilustrator, dar o enumerare otova te trimite înspre o statistică plictisitoare și nesemnificativă. Vom face doar un „Top 3” al acestor talente: Irina Irimescu (66 de ilustrații), Andreea Apăvăloae (13) și Irina Carmen Buliga (10).

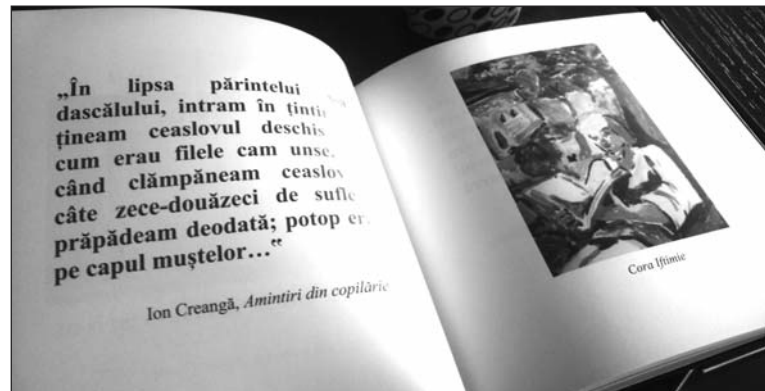
Pictură de idei, tușul versurilor îngroșate, evadând, parcă, în liniile grațioase ale desenului. În Psalm, Tudor Arghezi a declarat, în stilul paradoxal al credinței sale: „Tare sunt, Doamne, și pieziș...”, iar Tatiana Tanasă găsește soluția redării unei jumătăți de chip în spatele crucii. „De parcă toată lumea era a mea” în copilărie, mărturisese Ion Creangă în celebrele sale Amintiri..., Irina Irimescu, azi artist plastic în Franța, proiectează pe pânză o lume ciudată, revărsată peste copilul Nică, într-o compoziție plastică sofisticată.

Și așa cum nu s-a născut criticul (cititorul) care să pătrundă în adâncimea gândirii poetice emines-

Cosmogonia Mioriței e reliefață de Raluca Niță într-o compoziție în care albastrul cerului domină, ca semn al faptului că Soarta nu-ți oferă decât varianta acceptării. Pare destul de caducă interpretarea dată de esteții (nu isteții!) zilei, potrivit căreia acceptarea fatalității în variantă mioritică ar fi un semn de slăbiciune (după logica asta, grecii ar trebui să-l scoată pe Oedip din mitologie!?)

Irina Carmen Buliga reflectă, în jocuri de forme și de culori, profunzimea misterioase sadoveniene din Împărăția apelor, iar Privighetoarea Andreei Apăvăloae poate să fie expusă pe orice simeză ultramodernă.

„Seleționerul” Gheorghe Țigău a avut inspirația de a alege textele „interpretării plastice” într-o cronologie a zbuciumului literaturii române. Cartea este, astfel, și un argument că, în ciuda presiunii postmodernismului, elevii pot crește într-un miracolul creației purtând semnătura lui Eminescu, Vasile Voiculescu, Nichita Stănescu.



ciene, tot Irina Irimescu va ilustra *Glossa* printr-o învălmășeală labirintică de gânduri, în care „de-a lor zădărnice/ Te întreabă și socoate.”

Andreea Apăvăloae va transpune *Mai am un singur dor* într-o compoziție Dalliană de o surprinzătoare complexitate.

N-ar fi o surpriză dacă acest veritabil album de artă ar primi premiul Uniunii Artiștilor Plastici din Piatra-Neamț, fie și la categoria „Junior”. Că prea e un Potop de frumusețe!

Constantin ARDELEANU

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Februarie 2015

3/1931 – n. **Gheorghe Vadana**, la Poiana Largului, Neamț, profesor de desen, inspector școlar, director de școală (1967–1993), artist plastic. A absolvit Facultatea de Arte Plastice din Iași (1967), membru al U. A. P. A participat la taberele de creație din țară și la Tabăra Internațională UNICEF, Hamburg (1972). Expoziții personale: Strasbourg, Hamburg, Ungaria, Spania. Expune anual la galeriile din Piatra-Neamț și la toate expozițiile Filialei, prezent la Voronețiana (Suceava), Galeria „Cupola” Iași, București, Târgu-Mureș, Chișinău, Bacău, Galeria Teatrului



Național București. Distincții: Diploma de Onoare a Comitetului de Cultură Neamț și Premiul „Lascăr Vorel” pentru pictură. La mulți ani, maestre!

■ 4. 02. 1951 – n. **Nicolae Scurtu**, la Varatic, Agapia, Neamț, profesor, cercetător și istoric lite-

Rememorări nemțene

rar, jurnalist, bibliotecar, arhivist, specialist în genealogie, numismatică și heraldică, în studiul manuscriselor moderne și contemporane, în literatura epistolară și bibliologie. A debutat (1973) în „Orizont”. Doctor în filologie, autor a peste o mie două sute cincizeci de articole și studii de



istorie literară publicate în ziare și în revistele literare. Cărți: „Cercetări literare. Scriitori dâmbovițeni”, I-III; „Ion Stăvăruș și contemporanii săi”; „Contribuții de istorie literară”, I-III; „Autografe de la Nichita Stănescu”; „G. T. Kirileanu și contemporanii săi. Scrisori către N. Iorga” și Scrisori către Constantin Meissner”; „Întâlniri providențiale. Magdalena Rădulescu, Ion Stăvăruș”. La mulți ani!

■ 5/1943 – n. **Dragomir Oprea**, la Răstoaca, Vrancea. Facultatea de Istorie-Filozofie a Universității din Iași (1966), fiind repartizat ca profesor la Liceul din Bicăz, unde a rămas până la pensionare (2006) și unde a fost și director (1987-2005). Distins cu titlul de „profesor evidențiat”, cu Diploma de Onoare a Ministerului Învățământului, cu Diploma de Onoare a S. C. Moldocim S. A. Bicăz și cu Distincția de Vrednicie a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei. Debut editorial cu „Durerea vine de la răsarit” (2006). Alte cărți: „Doamne, ocrotește-i pe români” și „Secolul XX. Un secol însângerat”. La mulți ani!

Învățătorul Grigore Grigorescu, un model în toate direcțiunile pe Valea Bistriței...

Se spune, pe bună dreptate, că „NEAMȚ este un județ de credință, de vitejie, de cărturărie și de artă. La fiecare pas urmele străbune sunt viu grăitoare și sunt mărturie neîndoelnică despre trecutul luminos al acestui județ, așa de variat și de plin de frumusețe, ca înfățișare fizică”, așa cum consemnează fostul primar și prefect de Neamț, învățătorul LEON MREJERIU în lucrarea *ERI și AZI. Contribuții la istoricul învățământului primar din județul Neamț. Revăzute și completate*, Piatra Neamț, 1940, p. 1.

Nu întâmplător, în același an, profesorul ieșean Ion Simionescu avea cuvinte admirative la adresa locuitorilor și dascălilor din ținutul de la poalele Ceahlăului: *județul Neamț, prin vrednicia oamenilor ce-l populează, a însemnat întotdeauna un centru de largă cultură generală, ori pepinieră de oameni cari sunt înscrisi pe răbojul celor aleși. O întreagă pleiadă de învățători destoinici, cei mai mulți produsul Școlii Normale „Vasile Lupu” din Iași, erau și sunt încă elemente vrednice, cu deplină tragere de inimă pentru îndeplinirea menirii lor* (Profesor I. Simionescu, în *Anuarul Școlii Normale de învățătoare*, Piatra Neamț, Volum comemorativ, 1940, p. 17).

Această parte de țară a avut pe lângă un mănunchi de oameni politici pricepuți, harnici și gospodari minunați și de învățători de pe Valea Bistriței de sus, începând cu N. Nanu, care au fost nu numai harnici și pricepuți, învățători ai copiilor, dar au fost și cărturari aleși și îndrumători neobosiți ai satelor. **Cercul cultural** înființat de ei, în frunte cu M. Lupescu, înainte de 1888 (la Broșteni – n.n.), arată preocupările care le frământau sufletul: perfecționarea lor proprie, ajutorarea copiilor săraci și silitori, transformând astfel obligativitatea în realitate și activitatea pentru ridicarea satelor.

În rândul „pleiadei” celor deja amintiți, cât și altora, ca Simion T. Kirileanu-Broșteni; C. Lateș, C. Pavilescu și V. Arsinte-Mădei; N. Vasiliu-Borca; Teodor Daniilescu-Farcașa; Petre Sălăgeanu-Schit (Râpciune); Gheorghe Leonescu-Hangu; Gh. Cădere-Buhalnița; Pantelimon Hurju și Teofănescu Gribincea-Bicaz etc. se numără și învățătorul **GRIGORE GRIGORESCU**

de la Școala primară Hangu, ca unul din cei mai de seamă dascăli din zona montană a Bistriței de sus (a se vedea și publicația *Țara Hangului*, inclusiv lucrarea profesorului Gh. Drugă *Istoria Hangului*, Editura „Cetatea Doamnei”, Piatra Neamț, 2007.)

Grigorescu s-a născut pe **3 octombrie 1883**, în comuna Farcașa, județul Neamț.

Ca o curiozitate, tânărul vlăstar al frumoașelor priveliști bistrițene a început „buchiile” cărții la o vârstă oarecum întârziată: *la zece ani*. Informațiile arhivistice, memorialistica și presa timpului consemnează trecerea pragului școlii din satul natal după ce a plecat învățătorul V. Bălătescu, cel care snopea copiii în bătaie și în locul lui a venit Teodor Daniilescu, foarte bine pregătit.

După terminarea studiilor primare se încearcă călugărirea acestuia la Mănăstirea Durău. Fără succes însă. Nu s-a „lipit” de această „profesie” și mai fiind „atins” de părintele stareț al lăcașului în discuție, a găsit motivul de a pleca. Va urma înscrierea în anul 1900 la faimoasa școală de învățători ieșeană – Școala Normală „Vasile Lupu” – pe care o termină cu bine, după care, încorporat fiind timp de un an de zile, urmează Școala de ofițeri de rezervă, absolvind-o cu gradul de sublocotenent în rezervă.

În rândul dascălimii se înscrie începând cu Școala primară de la Izvorul Alb, după care este transferat, la cerere, la Școala primară din Hangu: *1 noiembrie 1910*. Sub conducerea directorului școlii amintite – Gheorghe Leonescu, căruia i-a fost un adevărat mentor, a învățat multe din munca anevoioasă dar nobilă a învățătorului de la țară. Și a „prins” bine la toate. Nu întâmplător în procesele verbale de inspecție se menționează printre altele: *DI. Grigore e un învățător priceput și foarte muncitor sau este fruntaș între fruntașii învățători din județul Neamț*. Așa va rămâne – ne spun documentele – până la pensie, ca învățător, mai apoi director după moartea lui Leonescu, pensie începând din 1939, urmându-l cu aceleași „apucături” de bine, fiul său Aurel Grigorescu.

Prof. Gheorghe RADU
(continuare în numărul viitor)

Profesorul Gheorghe Tomulescu

S-a născut la 26 aprilie 1896 în Vânători Neamț unde a învățat clasele primare cu vestitul învățător Gheorghe Popescu. După absolvirea Școlii Normale din Constanța a fost învățător la Școala Răucești, apoi la Școala Nr. 3 Piatra Neamț. Și-a continuat studiile la Facultatea de Litere și Filosofie a Universității din București, studii absolvite în 1930. A urmat și cursurile Seminarului Pedagogic Universitar.

La terminarea studiilor a fost numit director al Școlii Nr. 1 din Constanța și institutor la Școala de aplicații de pe lângă Școala Normală din oraș. A fost mai mulți ani profesor de pedagogie, istorie și geografie la Școala Normală din Constanța și director al instituției. Remarcat pentru rezultatele muncii desfășurate, a fost numit inspector școlar pentru județele Baia, Neamț și Câmpulung, apoi inspector școlar al orașului București și mai apoi inspector general în Ministerul Învățământului.



A publicat de-a lungul anilor numeroase lucrări. În 1930, *Populația Dobrogei*, o *Metodică a predării religiei* în 1933, *Despre monografia satului* (1939) și, în același an, *Cetatea Hotin*.

A publicat mai multe articole în presa vremii. Astfel, în 1936, în virulentul „La noi și la alții” cere depolitizarea personalului didactic, într-o vreme în care lucrurile nu stăteau chiar atât de prost, cum stau astăzi, de pildă.

Gheorghe Tomulescu a fost și autorul mai multor manuale școlare. Dintre acestea amintim *Geografia județului Bacău*, *Geografia județului Neamț* și *Geografia județului Constanța*.

Munca rodnică i-a fost răsplătită prin acordarea a numeroase medalii cum ar fi „Victoria” primită în 1921, medalia „Serviciu Social” primită în 1930 și Ordinul „Coroana României” în grad de cavaler care i-a fost conferit în anul 1933.

În 1956, după 40 de ani de rodnică activitate s-a pensionat și s-a retras la Piatra Neamț unde a încetat din viață în octombrie 1988 cum susține Constantin Prangati în *Dicționarul* său.

Înv. Neculai FLORIAN

Dascăli de altădată

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

7/1932 – n. **Virgil Răzeșu**, la Brăila, doctor în medicină, prozator, a absolvit Institutul de Medicină, Iași. Din 1963, medic primar, șef de secție chirurgie, la Piatra-Neamț. Membru al unor organizații științifice și profesionale din România și internaționale. Beletristice: „Spectru intim – din viața unui chirurg”; „Trei bisturie care au revoluționat medicina (colab.)”; „Prin vâmile vieții”, roman; „Nuntă de aur”, poezie și proză; „Tratat de deflorare”; vol. „Cetățeni de onoare al Municipiului Piatra-Neamț” ș. a. La mulți ani!



8/1955 – n. **Livia Ante**, la Piatra-Neamț, unde a urmat cursurile primare și liceale, artist

plastic. S-a stabilit în Suedia (1971), unde a urmat cursurile Școlii Superioare de Artă Aplicată „Duperre” (1974-1976) și, concomitent, Școala Superioară de Artă Decorativă din Paris, obținând diploma de specializare în arta murală. Mai multe

Rememorări nemțene

expoziții personale și participări la saloane: Sthockholm, Suedia (1979), Olanda, Danemarca și Franța. Lucrări în muzee și în colecții private din România și din alte țări ale lumii. La mulți ani!

10/1918 – n. **Iustin Pârveu**, la Poiana Largului, Neamț (d. 16. 06. 2013, Petru-Vodă, Neamț), duhovnic, memorialist, arhimandrit. A frecventat peste doi ani școala complementară. S-a călugărit (1936) la Mănăstirea Durău. Înscriș la Seminarul Teologic de la Mănăstirea Cernica, va continua la



Vâlcea și Roman. Preot misionar pe frontul de Est. După război, a fost arestat, condamnat la 16 ani de închisoare. După eliberare (1964), va fi: muncitor forestier, preot-monah la Mănăstirile Secu și Bistrița. Pune temelia Mănăstirii „Sf. Arhangheli Mihail și Gavril”, de la Petru-Vodă, Neamț (1991), al cărei stareț a fost. A întemeiat revistele „Glasul monahilor” și „Atitudini”. Cărți: „Părintele Iustin Pârveu și morala unei vieți câștigate”, „Cu părintele Iustin Pârveu despre moarte, jertfă și iubire”; „Daruri duhovnicești”, toate cu sprijinul scriitorului Adrian Alui Gheorghe.

Constantin TOMȘA
(continuare în pag. 14)

Și Domnul Trandafir a luat mită?

B acșiș, mită, șperț, peșceș... Ce sunt astea? Vorbe auzite zilnic în mass media. Vocabulele cele mai utilizate la televizor. Indiscutabil, cel mai dăunător flagel care afectează societatea românească în momentul actual este corupția. Zilnic auzi întrebări de genul: *nu cunoști pe cineva care să mă lipească de procurorul X?* sau *nu o cunoști pe baba de mate că loaza de fecior e amenințat cu repetenția?* În România nu se poate rezolva nimic fără șpagă, zic bipezii din spațiul mioritic. Concret? Dacă te operezi e musai să-l onorezi pe medic, în raport direct cu gravitatea bolii. Dacă nu miști, ești sancționat ca pacientul doctorului Ciomu. Ai terminat Postliceala de... și dorești loc de muncă, mișcă, foșnește bancnotele. Dacă nu o faci rămâi șomer până la adânci bătrânețe. Cum ți se motivează? Nu ai experiență, nenicule. Dai banu' obții postul. Te prinde polițistul de asfalt „chiurluit” vorba lui bădăia Creangă, numai euroii te pot salva. În Piatra Neamț, pe str. Alexandru cel Bun există o instituție care are o firmă cu următorul conținut: „Nu primim șpagă!” E scris cu litere majuscule. Trecătorii de pe stradă, citesc și răd copios. Oare de ce?

Părerea exegeților în problemă? Fenomenul corupției în România nu este în creștere pentru că nu mai are cum să crească, este la maxim. E semnalată peste tot, chiar și unde nu te aștepti. De pildă, astăzi în sec. al XXI-lea, unii studenți pun suta de euro în carnet și se duc la examen, complet nepregătiți. Dom' Trandafir palmează suta și-l promovează (Vezi „cazul” de la UMF-Iași). Profesorii iubăreți sunt mai romantici. Lozinca lor? „Patru sau patul”. Cum se traduce? Hai că știți! Pentru a combate corupția DNA-ul lucrează non-stop. Iți ați-vă pe sticlă, numai oameni „nevinovați”, zic ei. Printre arestați și primarele nostru de Piatra. Rușinoasă treabă. Păi?

Când Domnul Trandafir pus să facă educație, face ochi dulci elevelor, un lucru e clar: Trandafirul nu are ce căuta în școală. Părerea mea! Afară! (**Dumitru RUSU**)

Dezvoltarea abilităților de viață la elevi

În contextul schimbărilor profunde și rapide ce caracterizează lumea de astăzi prin revoluționarea tuturor domeniilor, educația trebuie să răspundă din ce în ce mai prompt noilor paradigme privind „centrarea învățării pe elev” în sensul de a ține cont de posibilitățile sale reale în ceea ce privește performanța într-o societate complexă și împrevizibilă, precum cea a secolului XXI.

Astfel, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Bihor în parteneriat cu Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile (FDSC) și Asociația REPER21 (Rețeaua Europeană pentru Promovarea unei Economii Responsabile, sec. XXI) au desfășurat la Iași, în perioada 2-8 februarie 2015, cursul de formare profesională *Abilități de viață în contextul dezvoltării durabile*, la care au participat 40 de cadre didactice din județele Iași, Neamț, Suceava și Botoșani.

Nu mai poate fi ignorat faptul că astăzi, elevii se pot informa din și prin diverse mijloace, rolul profesorului nemaifiind acela de simplu transmițător de cunoștințe. Schimbul de roluri face ca educatorul să fie cel care deschide calea cunoașterii spre formarea de competențe, atitudini, comportamente și abilități. Metodele utilizate de către acesta sunt „active”, dacă urmăresc transformarea elevului din receptor pasiv al informațiilor într-un actor al procesului de învățare. Școala îl educă pe elev să învețe autonom, independent, îi stimulează cercetarea, îl implică în realizarea unor proiecte desfășurate în situații concrete. Astfel, transmiterea de cunoștințe nu mai este un scop în sine, ci doar una dintre variabilele necesare pentru formarea competențelor.

Pentru ca orientarea spre competențe să aibă succes, dezvoltarea abilităților de viață este indispensabilă. Nevoile privind dezvoltarea anumitor abilități de viață în rândul elevilor trebuie identificate de la vârsta preșcolară astfel încât odată identificate, aceste nevoi să poată fi satisfăcute. Fără o gamă largă de abilități, tinerii nu vor reuși să transfere către viața reală și să utilizeze efectiv cunoștințele pe care le dobândesc în contextul școlii. Tocmai abilitățile prezintă ingredientul esențial care le permite să-și transpună cunoștin-

țele în comportamente și în atitudini. Totodată, competențele formate trebuie să faciliteze adaptarea tinerilor la complexul provocărilor sociale, economice, de mediu și culturale specifice societății în care trăiesc. Educația pentru dezvoltarea durabilă le permite să înțeleagă problemele sociale și să identifice soluții personale și colective sustenabile, adaptate la contextul actual și pentru viitor. Prin urmare, dezvoltarea abilităților de viață și educația pentru dezvoltare durabilă se întăresc reciproc.

Prin activitățile proiectelor implementate, programul implementat de CJRAE Bihor împreună cu organizațiile partenere își propune: formarea unui număr de 1.060 de cadre didactice la nivel național (profesori și profesori consilieri școlari) care vor dispune de competențele necesare pentru a răspunde nevoilor actuale și emergente ale elevilor ținând cont de contextul socio-economic și cultural al comunității lor; incubarea anumitor inițiative, schimbul de bune practici și diseminarea permanentă a rezultatelor spre contextele locale și la nivel național; transferul sistematic de expertiză între mediul școlar (for-



mal) și sectorul non-guvernamental (nonformal și informal), fapt ce va contribui în mod semnificativ la creșterea nivelului de expertiză și dezvoltarea abordărilor educaționale în rândul cadrelor didactice și nu numai; elevii, beneficiari finali ai intervenției propuse, acți-vități de inițiativele curriculare sau extra-curriculare pentru dezvoltarea abilităților de

viață, vor deveni cetățeni mai conștienți de realitățile înconjurătoare, activi pentru rezolvarea lor și creativi prin soluțiile propuse etc.

La nivel instituțional, un rol major îl au inițiativele bazate pe curriculum-ul la decizia școlii (CDS) care vor avea efectul bulgăreului de zăpadă, urmând să atragă alte cadre didactice și alte școli interesate de dezvoltarea abilităților de viață la elevi în general privite în contextul dezvoltării durabile. Pe lângă acestea, fiecare cadru didactic poate să abordeze, în cadrul orelor, tematica de specialitate prin prisma dezvoltării durabile.

Prof. dr. Mihai FLOROAI

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

(urmărire din pag. 13)

10/1930 – n. **Ioanichie Bălan**, la Stănița, Neamț (d. 22. 11. 2007, Mănăstirea Sihăstria, Neamț), monah, prozator și poet religios; a absolvit Liceul Comercial din Roman (1949), tuns în monahism la Mănăstirea Sihăstria, apoi hirotonit diacon, (1953); casier, contabil, secretar și ghid. Transferat la Mănăstirea Bistrița, Neamț (1971-1990), urmează cursurile Institutului Teologic Universitar din București (1975), revine la Sihăstria (1990), unde va continua activitatea de propovăduire a credinței. A reeditat „Viețile Sfinților”, 12 volume. Alte volume: „Patericul românesc”; „Vetre de sihăstrie românească”; „Mărturii românești la Locurile Sfinte”; „Convorbiri duhovnicești”; „Călăuza ortodoxă în biserică”; „Călăuza ortodoxă în familie”; „Părintele Paisie duhovnicul”; „Părintele Cleopa duhovnicul”; „Convorbiri cu teologi ortodocși străini”.

10/1944 – n. **Constantin-Horia Alupului-Rus**, la Poiana Sibiului, profesor, animator cultural, absolvent al Facultății de Filologie din Cluj. Profesor la Cracăul-Negru, Neamț, director al Casei de Cultură din Piatra-Neamț și al Centrului Creației Populare

Rememorări nemțene



(Centrul «Carmen Saeculare»). Inițiator de programe culturale și continuator al: „Vacanțelor Muzicale la Piatra-Neamț”, „Festivalul de Datini și Obiceiuri de Anul Nou”, „Festivalul Internațional de Folclor”, „Ziua Muntelui Ceahlău” ș. a. A înființat Ed. Nona și o arhivă video, pe teme culturale. A editat prima

publicație de coregrafie din România „Hora”, (1994). Este autor al unei cărți de versuri „M (poem neterminat)”, 2012. La mulți ani!

13/1937 – n. **Constantin Grasu**, la Tarcău, Neamț, geolog, profesor universitar doctor (1969). A absolvit Liceul „Petru Rareș” din Piatra-Neamț și Facultatea de Geografie-Geologie, Iași. A lucrat în învățământ, la Muzeul de Științe Naturale din Piatra-Neamț, cercetător la Stațiunea „Stejarul”, cadru didactic universitar. Peste 100 de lucrări publicate în presa de specialitate și mai multe volume în nume propriu sau în colaborare. Este autor al volumelor de memorialistică: „Vacanțe pierdute”, „Vacanțe recuperate” și „Rememorări tardive”. La mulți ani!





Invitatul special al manifestărilor dedicate Unirii de la Colegiul Național „Roman-Vodă” a fost Valentin Astânculesei, „pianistul de la Amsterdam”, care a devenit cunoscut în întreaga lume în preajma Zilei Naționale, după ce a interpretat imnul României la un pian aflat în gara din Amsterdam. Valentin a venit însoțit de părinții săi și de cei doi nepoți, elevi în clasele a IV-a și a VI-a.

Festivitatea a început după intonarea imnului României, interpretat de Valentin Astânculesei la pianul din sala de festivități a colegiului.

Printre invitați s-a numărat profesoara Elena Preda, inspector de specialitate pentru disciplina istorie în cadrul Inspectoratului Școlar Județean Neamț. *Sâmbătă, pe 24 ianuarie, este o zi importantă pentru noi toți. Este o zi în care învățăm din nou să fim români, o zi în care învățăm să fim mândri noi înșine de acest loc pe care îl avem în lume. Dacă istoria are un rol covârșitor în viața noastră, este acela de a vă crește stima de sine, stima față de nația din care faceți parte. Fiecare eveniment asemeni celui de astăzi vine să vă formeze în acest fel, vă ajută să vă găsiți locul vostru în lume, s-a adresat celor prezenți profesoara Elena Preda, care și-a încheiat scurta intervenție cu un îndemn adresat tinerilor: *„Iubiți istoria, iubiți tradițiile, iubiți stejarul Unirii din Roman, iubiți-vă profesorii, pentru că altă șansă nu există pentru un individ și pentru o nație decât educația și cultura adevărată.”**

Lecția „pianistului de la Amsterdam”

Sfaturi despre cum să reușești în viață:

*La recepția care a urmat după investirea domnului președinte Iohannis, am fost invitat să spun câteva cuvinte. Am crezut că după ce fac asta nu o să mai am niciodată emoții atunci când voi fi nevoit să vorbesc în public. Astăzi constat că în fața voastră sunt la fel de emoționat ca la Cotroceni, în fața președintelui României, și-a început discursul Valentin Astânculesei, care a ținut să precizeze că îi simte aproape pe tinerii din sală. *Am acceptat invitația pentru că sunt de-al vostru și voi sunteți de-ai mei, le-a spus acesta, precizând că tot ceea ce le va spune nu vine din partea unui om de succes, ci a unui „om normal”.**

Valentin le-a povestit tinerilor pe scurt parcursul său educațional, apoi a ținut să le vorbească despre câteva principii și lucruri importante care l-au călăuzit în viață și care l-au ajutat să se împlinească. Pigmentat cu amintiri din copilărie și exemplificat cu întâmplări din viața de licean și de elev de gimnaziu, discursul a mers direct la sufletul puțin mai tinerilor auditori ai săi. Valentin le-a vorbit liceenilor

despre cum să-și aleagă un drum în viață, i-a sfătuit să nu ia hotărâri pripite și să aibă curajul de a-și urma pasiunile și de a face ceea ce-și dorește cu adevărat în viață, să-și aleagă bine prioritățile și să se străduiască să facă din ce în ce mai bine lucrurile care le plac și pe care le consideră importante. *Oamenii de succes, cei pe care îi vedeți la televizor, milionarii în euro – și despre*

este important să fie sinceri și onești și să aibă principii pe care să le respecte și să le apere.

El le-a vorbit liceenilor și despre posibilitatea de a studia în străinătate, fie ca studenți, fie în alt tip de programe, sfătuindu-i să fructifice aceste oportunități, să învețe și să se formeze, această experiență fiind una folositoare pentru a-și alege, apoi, locul în care dorește să trăiască și să muncească.

La finalul întâlnirii cu tinerii romanvodiști, Valentin Astânculesei s-a așezat din nou la pian și a interpretat o compoziție proprie, un vals pe care l-a cântat și la recepția de la Cotroceni, unde l-a dedicat, președintelui Klaus Iohannis. Festivitatea a fost continuată de trei talenți romanvodiști, membri ai Asociației de voluntari „Mușatinii”, care au interpretat muzică românească: Bogdan Măcovei, clasa a XI-a A, la pian, Ana Maria Tihon, clasa a X-a A, la vioară, și Diana Bolog, clasa a XI-a D, la pian. Înainte de a părăsi liceul la care a învățat, Valentin Astânculesei a scris câteva rânduri în Cartea de onoare a Colegiului.



care eu cred că nu sunt toți corupți –, și-au dedicat timp, încă din copilăria lor, pentru a deveni ei înșiși tot mai valoroși de la o etapă la alta. Este responsabilitatea părinților, a profesorilor voștri și, mai ales, a voastră, a spus Valentin Astânculesei, care le-a mai spus tinerilor că

Cosette ZANOCEA



Rondelul fratelui Grigore

Omagiu la 80 de ani de la nașterea marelui poet și patriot român Grigore Vieru

Fratele Grigore n-a murit!
E înfășurat în tricolor,
Are căpătâi străbunul dor
Și așteaptă neamul nenunțit.

Peste frunte-nalță gând umbrît,
Cu măicuța lui e în pridvor.
Fratele Grigore n-a murit,
E înfășurat în tricolor...

Cu Mihai adastă la un schit,
Stau îngenunchiați spre viitor
Sfinții mucenici ai vorbelor.
Neamul nostru fie preamărit,

Fratele Grigore n-a murit!

Nelu DUMBRAVĂ
Prof. învăț. primar – Șc. Gimnazială
comuna Horia

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

14/1958 – n. **Vasile Spiridon**, la Verșești, Girov, Neamț. Critic literar, eseist. A absolvit Grupul Școlar de Chimie din Piatra-Neamț și Facultatea de Limbă și Literatură Română a Universității București. A debutat în SLAST (1989), apoi, editorial, cu volumul „Cuprinderi” (1993). Profesor la Universitatea din Bacău, doctor în filologie (2003). Lector de limba și literatura română la Universitatea din Bordeaux (1996-1999). Volume: „Nichita Stănescu. Monografie...”; „Viziunile «învisului de profesie» Nichita...”; „Perna cu ace”; „Gellu Naum. Monografie...”; „Înscrierea pe orbită...” ș. a. La mulți ani!

15/1925 – n. **Ioan Zenembisi**, la Piatra-Neamț (d. 2011, Piatra-Neamț), profesor. A absolvit Liceul „Petru Rareș” din localitatea natală și Facultatea de Matematică-Fizică a Universității „Victor Babeș” din Cluj. După absolvire, a predat aproape trei decenii (1957-1985), la liceul unde a

fost elev, obținând rezultate deosebite în activitatea didactică, fiind numit membru al Comisiei centrale a Consiliului Național de Matematică. Este autor a numeroase articole de specialitate: A publicat: „Generalizarea noțiunii de derivată în studiul funcțiilor”

Rememorări nemțene



lor”, „Nicolae Pascu”, „Asupra cuadricelelor” ș. a. În 2001, i s-a acordat titlul de Cetățean de Onoare al Municipiului Piatra-Neamț.

15/1955 – n. **Vasile Postolică**, la Păstrăveni, Neamț, profesor universitar doctor, la Universitatea din Bacău. Matematician. Inclus

în ediția a 16-a a „Who’s Who in the World (1998), în „Encyclopedia of business analytics and optimization” din S. U. A.. Participant la sesiuni, conferințe și congrese de profil din multe centre științifice ale lumii. Membru al: A. O. Ș. și al S. Ș. M. din România, al Societății Americane de Matematică, al Societății pentru Matematică Aplicată (Philadelphia), al Societății Internaționale de Inginerie Optică (Washington), al Universității din Georgia (S. U. A.), al Societății Internaționale de Decizii Multicriteriale și al The Planetary Society (Pasadena, SUA). La mulți ani!



(continuare în pag. 16)

Educatoarele sunt șlefuitoare de diamante

Educatoarea Dana Stoleru, de la Grădinița „Muguri de lumină”, a fost distinsă cu Premiul „Domnul Trandafir”. Ea consideră că dragostea pentru copii și capacitatea de a nu-ți pierde cumpătul sub presiune reprezintă calități de bază pentru o educatoare.

La Sărbătoarea școlii nemțene din acest an, au primit recunoaștere din partea comunității și acei dascăli, nu puțini la număr, care nu apar, poate, niciodată pe lista premianților la olimpiadele școlare, care nu au funcții de conducere, care nu iau decizii care să schimbe soarta școlii sau care au predat toată viața într-un sat izolat de lume, dar care și-au pus amprenta asupra formării a generații și generații de elevi. Nominalizările pentru această secțiune, fericit intitulată „Domnul Trandafir”, s-au făcut cu inima și cu sufletul, pentru că dragostea pentru elev și dăruirea nu se consemnează în adevăruri și nu sunt cuantificate în puncte și în dosare. Sunt certificate, însă, de dragostea cu care elevii lor se întorc mereu la școală, pentru a-și împărtăși bucuriile și necazurile cu „Doamna”. Vă prezentăm dascăli româșcani care au fost premiați la „Gala școlii nemțene” la categoria „Domnul Trandafir”.

Nu m-am gândit niciodată că aș putea primi un premiu pentru ceea ce fac zi de zi la grădiniță. Acest premiu mă onorează. Consider, de asemenea, că în școli și grădinițe sunt foarte mulți colegi care lucrează cu dăruire, cu dragoste pentru copii și cu dorința de a face lucrurile cât mai bine și care ar putea primi această distincție, spune educatoarea Dana Stoleru, de la Grădinița cu Program Prelungit „Muguri de lumină”, a Școlii „Sergiu Celibidache”.

Cariera ei numără deja 33 de ani petrecuți printre copii, în meseria pe care și-a ales-o încă de când era de vârsta picilor pe care îi îndrumă la grădiniță. Doamna Văideanu, educatoarea mea din grădiniță, a fost un adevărat balsam pentru sufletul meu. Ea m-a făcut să-mi doresc să fiu educatoare, să le dăruiesc copiilor tot ceea ce am mai bun în mine. Dacă ar fi să mă nasc încă odată și să îmi aleg din nou o meserie, tot educatoare m-aș face, spune educatoarea Dana Stoleru.

În cei 33 de ani, a reușit să îmbrine activitatea de la grupă cu cea de formator și cu activitatea administrativă, fiind, timp de 15 ani, directoarea a grădiniței, metodist și membră în consiliul consultativ



pentru învățământul preșcolar și responsabil al filialei Roman a Asociației Pedagogice „Educatoarea”.

Privită din afară, activitatea de la grădiniță pare simplă. Părinții nu știu, însă, că pentru cele patru sau cinci ore de activitate efectivă cu copiii de la grădiniță, mai sunt necesare, în fiecare zi, alte câteva ore de pregătire, pentru fiecare proiect în parte, de la confecționarea materialelor la aranjarea sălii pentru fiecare activitate și temă în parte. Copiii așteaptă mereu ceva nou, trebuie să-i surprinzi și să-i atragi mereu cu ceva, spune Dana Stoleru.

Și, chiar și cu pregătire preli-

minară, nu se poate ca educatoarea să nu aibă parte de tot felul de surprize din partea copiilor. O educatoare trebuie să aibă mereu răspuns la «de ce»-urile copiilor și la toate curiozitățile lor. Îți trebuie pregătire psihologică, dar și viteză de reacție, pentru că unui adult nu i-ar trece niciodată prin minte întrebările pe care le pun, de obicei, copiii. Cred că tocmai dragostea pentru copii, capacitatea de a-ți păstra echilibrul în foarte multe situații, calmul și empatia, dublate de o foarte bună pregătire de specialitate, reprezintă calitățile principale ale unei bune educatoare, spune ea.

„Calitățile copiilor rămân aceleași, indiferent de epoci”

De la 1 septembrie 1981, când a pus prima dată piciorul într-o grădiniță, prin mâna educatoarei Dana Stoleru au trecut câteva sute de copii. Copiii nu s-au schimbat de-a lungul trecerii timpului. Poate că au mai mult acces la informație, poate stratificarea societății este mai accentuată și mai evidentă, dar sinceritatea copiilor, naivitatea, sufletul lor candid au rămas aceleași. Indiferent de epoca din care fac parte, copiii au fost mereu același diamant pe care părinții și-l lasă în grijă să-l șlefuești. Responsabilitatea unei educatoare este foarte mare. Faptul că, apoi, preșcolarii mei s-au integrat foarte bine la școală, că au obținut rezultate bune, dovedesc că la grădiniță s-a pus o bază serioasă. Rezultatele lor de mai târziu te motivează și îți dau satisfacția că ai sădit ceva trainic. Întotdeauna m-am străduit să fac lucrurile foarte bine, iar privirea și zâmbetul copiilor mi-au alungat oboseala și disconfortul, a mărturisit educatoarea Dana Stoleru.

Cosette ZANOCEA

ERATĂ

În **Apostolul** nr. 173, din ianuarie a.c., în textul „Un dascăl de altădată”, profesorul și colaboratoarele nostru Dumitru Rusu scrie: *Cine escaladează aleile parcului Cozla și ajunge la „Colibele haiducilor” vede în stânga o bancă din piatră inscripționată cu numele prof. Har. Mihăilescu. Ce informații avem despre dascăl? Destule ca să constatăm că a fost cineva în târgul Pietrei, un cărturar. ș. a. Și textul continuă evocând doct și melancolic personalitatea prof. Har Mihăilescu.*

Lucrurile cu dascălul Mihăilescu stau bine; cu banca, stau prost. Pentru că, în corespondența cu prof. Mihai Mancaș, am primit următoarea observație: *Vă rog tare mult să-i spuneți domnului Rusu că a greșit profund. Îmi pare rău că nu m-a întrebat. Banca din parc nu a purtat nicicând numele profesorului Har Mihăilescu, pentru bunul motiv că a fost pusă acolo de profesorul Gheorghe Mihăilescu, cel care a creat și biblioteca „Rareșului” și a donat mobilierul de birou, din lemn negru sculptat, existent și azi prin biblioteca „Rareșului”, dascălul de română al lui Dumitru Almaș. Poate dați și o erată... Iaca c-am dat. Ca să șadă fiecare în banca lui. (Red.)*

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

(urmăre din pag. 15)

15/1955 – n. **Mircea Bostan**, la Bacău, poet, prozator, publicist. După clasele primare, gimnaziale și două liceale frecventate în orașul natal, iar următoarele la Liceul „Roman-Vodă” din Roman, a devenit elev al Școlii Militare de Ofițeri de Artilerie Antiaeriană și Radiolocație „Leontin Sălăjan” din Brașov (azi, „Henri Coandă”). Urmează

Academia Militară Generală, București, Facultatea de Sociologie-Psihologie a Universității „Spiru Haret”, București, precum și cursuri postuniversitare de pregătire în domeniul psihologiei. A debutat în „Orizonturi ostășești” (1974). Premii, la diverse concursuri. Membru al U. S. Scrieri: „Sabia cu lunetă”;



„Dimineța adormiților”; „Alb umed”; „Chirurgia cu vintolor”; „Cu Dumnezeu înainte și dracu’-n cărcă...” ș. a. La mulți ani!

■ 20/1947 – n. **Leonard Rotaru**, la Valea lui Ion, Blăgești, Bacău, profesor, eseist. Absolvent al

Rememorări nemțene

Facultății de Litere a Universității București. Carieră didactică: profesor (Zănești, Neamț și Piatra-Neamț), până la pensionare (2011). Membru fondator al Revistei „Asachi”, (1991), coordonator al suplimentului „Didactica”. Colaborări: „Acțiunea”, „Apostolul”, „Ceahlăul”, „Conta”. Cărți: „Noțiuni și exerciții de limba română”, (colab.); „Biserica «Buna Vestire», Dărmănești, Piatra-Neamț” „Dincolo de orice, rămâne nădejdea”.

■ 20. 02. 1951 – n. **Aspazia Sandu**, la Talpa, Bârgăuani, Neamț, profesoară, poetă. Absolventă a



Facultății de Matematică a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (1974), a predat matematica, până s-a pensionat, la Liceul din Bicăz, pe care îl absolvise înainte cu patru ani (1970). A debutat editorial cu „Frânturi din spectacolul lumi”, versuri. (2008). Alte cărți de poezie: „Edenul copilăriei”, „Gingășie și candoare”, „Urme pe nisipul vremii”, „Petale de gând asimetric, I-II”, „Album de familie”, „Căutând lumina”, „Calidoscop cu ritm și rimă”, „Frânturi de portret”, „Din iureșul vremii”. La mulți ani!

■ 21/1925 – n. **Sofia Burculeț**, la Români, Neamț, profesor emerit, publicist. A absolvit Liceul de Fete (azi, Colegiul Național „Calistrat Hogaș”) din Piatra-Neamț și Facultatea de Pedagogie și Psihologie,

Să învățăm românește plângând:

Bietul „și” et comp.

Moto: „Bis repetita placet.” (Quintus Horatius Flaccus)

A cum doisprezece ani, încercând a ocoli pe cât se poate o incursiune gramaticală, fiindcă nu uit cum califica Ion Creangă această frumoasă dar dificilă știință („cumplit meșteșug de tâmpenie”), eram totuși obligat să acuz abuzul de „și” din vorbirea noastră, abuz născut din ignoranță, din stereotipie și, asta e! din lene. Și scriam așa:

...Prin urmare, convenind că toată lumea are habar despre ce funcții gramaticale și stilistice îndeplinește cuvântul acesta mititel și buclucaș (pentru că suntem un popor știutor de carte), voi merge direct la fenomenul incriminat.

Din dorința de a ocoli nașterea involuntară de cacofonii sau de expresii licențioase, mai vechii vorbitori de limbă română au căutat un artificiu pentru distanțarea în pronunție a cuvintelor de tipul „biserica catolică, tactica cavaleriei” ș.a.m.d. Unii au crezut că soluția ar fi o virgulă trântită între cele două vorbe, în scris; de exemplu „munca (,) cabanierului”, semn totalmente greșit.

Dar nu s-au oprit aici. Vorbind, pentru a face pauza dorită, ei spun așa: „munca (virgulă) cabanierului”!?!?

Expresii de acest fel **nu aparțin limbii române!** Pentru a nu le folosi, trebuie găsite alte soluții, foarte simple; de pildă: „truda cabanierului”, ori „strădania cabanierului” etc.

Mai grav este însă alt fenomen recurent. Cei mai mulți urechiști introduc între alte două cuvinte, nebuclucașe, cuvântul „și”, care nu mai este acolo nici conjuncție, nici adverb, nici substantiv, nici auxiliar în vorbirea biblică. Ei, semidoctii, pornind de locuțiunea „ca și cum” sau „ca și când”, deja împământenite în limbă din vechime, alcătuiesc niște combinații de-a dreptul hilare în situații care nici măcar nu implică evitarea cacofoniei: „Vă propun ca și sistem de prevenire a inundațiilor...” zice un specialist în hidroameliorații; „Această

formulare trebuie considerată ca și formă finală a cercetării noastre...” conchide alt intelectual dornic de vorbire elegantă.

Zi de zi, pe toate canalele audio și video, ni se împing cu barbarie în urechi asemenea ziceri și se pare că nici măcar câinii de pază ai corectitudinii lingvistice, plătiți din banii publici pentru asta, nu pot opri avalanșa analfabetismelor, între care folosirea în abuz, ca nuca-n perete, a bietului „și”. (22 ianuarie 2003)

P.S. (În 2011, adăugam, terifiat):

Înainte vreme, fusese la modă bietul „deci”, pus ca sarea-n bucate la începutul fiecărei fraze, chit că se potrivea ca nuca în perete, pomenita conjuncție având numai rolul de a introduce judecări concluzive. Azi, prin osârdia unor politicieni de frunte, alde Geoană, altă maltratare a gramaticii: în locul formulei obligatorii „eu nu am decât atâta de spus”, perechea „nu” și „decât” fiind logic de nedespărțit, se zice cu îndărătnic analfabetism „eu am decât atâta de spus”, fără „nu”.

Eu nu am decât un sfat a le da: Înapoi, la școală, analfabeților!

N.B. (În ianuarie 2015, lipsit de orice speranță):

Parcă lui „funcție de” îi merge rău? Haidade! Tot mai mulți oameni trecuți de pomană prin școală

nu au habar că sintagma „în funcție de”, locuțiune prepozițională calchiată de pașoptiști din limba franceză („en fonction de”), pe care ei o vorbeau curent, însemnând „în dependență de”, nu e tot una cu expresia matematică „funcție de X”, în care cuvântul „funcție” este substantiv. Ei, și pe urmă dă-i cu „funcție de” în loc de „în funcție de”, până te apucă amețeala. Iar amețeala dă deseori o stare de greață, nu de grație...

Vale! Adsum!

Mihai MANCAȘ

Aniversări culturale
– februarie, 2015

03

. MIHĂILESCU-BRĂILA, ȘTEFAN (1925–1996) actor; 90 ani de la naștere

04. PATRIARHIA ROMÂNĂ – 90 ani de la înființare (la 1 noiembrie 1925, Miron Cristea devine primul patriarh al Bisericii Ortodoxe Române Autocefale)

07. ARĂPAȘU, TEOCTIST (1915–2007) Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române; 100 de ani de la naștere

13. GUSTI, DIMITRIE (1880–1955) filosof, sociolog, academician; 135 ani de la naștere

14. VASILIU-BIRLIC, GRIGORE (1904–1970) actor de teatru și film; 45 ani de la moarte

14. VIERU, GRIGORE (1935–2009) poet basarabean, academician; 80 ani de la naștere

15. MAIORESCU, TITU (1840–1917) critic literar, filosof, eseist, estetician, traducător, academician; 175 ani de la naștere

15. UNIUNEA TEATRELOR DIN ROMÂNIA (UNITER) – președinte: Ion Caramitru; 25 ani de la înființare

16. DEMETRIUS, LUCIA (1910–1992) scriitoare; 105 ani de la naștere

19. IACOBAN, MIRCEA RADU scriitor; 75 ani de la naștere

21. BACALBAȘA, ANTON (1865–1899) prozator, publicist; 150 ani de la naștere

21. CIPARIU, TIMOTEI (1805–1887) teolog, lingvist, istoric, pedagog, academician; 210 ani de la naștere

22. COROT, CAMILLE JEAN-BAPTISTE (1796–1875) pictor francez; 140 ani de la moarte

23. HÄNDEL, GEORG FRIEDRICH (1685–1759) compozitor, organist și violonist german; 330 ani de la naștere /23 feb.

26. TONITZA, NICOLAE (1886–1940) pictor, grafician și critic de artă; 75 ani de la moarte

27. ANDREESCU, ION (1850–1882) pictor, academician; 165 ani de la naștere

27. ROSETTI, ALEXANDRU (1895–1990) lingvist, filolog, pedagog, academician; 25 ani de la moarte

27. XENOPOL, ALEXANDRU D. (1847–1920) istoric, filosof, sociolog, scriitor, academician; 95 ani de la moarte.

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

București. A predat la Școala Pedagogică, la Liceul „Calistrat Hogaș” și la Liceul „Petru Rareș”, toate din Piatra-Neamț. Funcții: inspector școlar și director al Casei Corpului Didactic Neamț. A contribuit la apariția Revistei „Preocupări didactice” (1970). Volumul „Rolul și locul educatorului în procesul de modernizare a învățământului” (1970). La mulți ani!

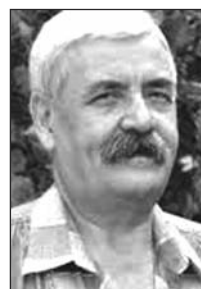
■ 23/1950 – n. **Gheorghe Radu**, la Ruginoasa, Neamț), profesor, publicist. A absolvit Facultatea de Istorie a Universității din Iași (1974). Debut publicistic (1978) în Revista „Ateneu”, iar editorial (1984) cu „Îndrumător în Arhivele Statului Județului Neamț” (coautor). Au urmat două volume „Catholicii din Județul Neamț: 1552-1900. Aspecte istorice și demografice” și „Catholicii din Județul Neamț în secolul XX. Aspecte istorice și demografice”. Colaborări în presa din Neamț și din țară. Alte cărți:

„Minoritățile naționale din România: 1918-1925”, (colab.); „Basarabia, pământ românesc” ș. a. La mulți ani!

■ 24/1938 – n. **Rodica Teofănescu-Cocan**, la Stroești, Botoșani, profesoară, prozatoare, eseistă. În

Rememorări nemțene

copilărie, a locuit cu părinții la Girov, Neamț. După absolvirea Facultății de Filologie a Universității București (1959), a predat limba și literatura română la Colegiul de Informatică din Piatra-Neamț până în 1995. A debutat în „România literară” (39/1972) cu proză scurtă. Activitatea literară îi va fi apreciată și cu Marele Premiu la Concursul Național de Proză „Mihail Sadoveanu” (1996). Volume: „Lumini pe Valea Cracăului. Girov – oameni și tradiții”, 2003; „Jurnalul unui creștin”, 2005; „Sedentarii”, roman, 2010. La mulți ani!



■ 28/1939 – n. **George Brăescu**, la Ruseni-Răzeși, Plopana, Bacău, profesor, folclorist, publicist. A absolvit Facultatea de Istorie-Filosofie, din Iași (1971). Inspector, metodist, instructor și consilier cultural la Comitetul pentru Cultură și Artă al Județului Neamț, apoi la Casa Creației Populare a Județului Neamț.

A inițiat și a condus cenacluri literare din Neamț. Este fondator al Asociației Teatrului Folcloric din România și Republica Moldova, al Revistei „Țara Hangului”, al mai multor fundații și asociații culturale. Colaborator la diverse publicații. Consilier editorial, antologator, al multor cărți de literatură și folclor. Cărți: „Panorama teatrului folcloric”; „Dramaturgie folclorică ilustrată”. La mulți ani!

Prima ediție a Bienalei „Victor Brauner”

Liceul de Arte „Victor Brauner” organizează Concursul Național de Creație Artistică pentru Elevi Bienala „Victor Brauner”, Piatra-Neamț – Roanne, ediția I.

Concursul se desfășoară până în luna mai a acestui an, cu participarea Asociației „Eduard Camena” Piatra-Neamț, a Asociației Române a profesorilor de limba franceză, filiala Neamț, a Asociației „Le Roannais” Piatra-Neamț din Roanne (Franța), Asociației „Piatra-Neamț – Roanne” (din Piatra-Neamț) și a asociației ADIFLOR (Paris, Franța).

Competiția este deschisă elevilor de clasele IX-XII din liceele și colegiile de artă din România, elaborarea lucrării participante la concurs urmând a se face în cadrul unităților de învățământ.

Candidații vor realiza o lucrare de desen sau de pictură pe tema „Război și pace”, folosind orice tehnică, având dimensiunea unică de 29,7x42 sau format A3.

Lucrările primite pe adresa Liceului de Arte „Victor Brauner” din Piatra-Neamț vor fi analizate,



discutate și apreciate de un juriu local și un maximum de 20 de lucrări vor fi selectate și trimise în Franța. Laureatii vor fi desemnați de un juriu francez, ales de membrii Asociației franceze „Le Roannais”. Festivitatea de premiere a câștigătorilor și o expoziție cu lucrările participante la concurs vor avea loc în luna mai 2015, la Piatra-Neamț, atât laureații cât și profesorii lor urmând a primi premii constând în albume și bani, precum și diplome de merit.

După finalizarea concursului, cele 20 de lucrări premiate vor rămâne în proprietatea celor două asociații franceze care au finanțat și dotat concursul: „Le Roannais Piatra-Neamț” și Asociația ADIFLOR din Paris.

Totodată, lucrările participanților care nu intră în selecția finală rămân la Liceul de Arte „Victor Brauner” din Piatra-Neamț.

Concursul Național „Eco fotografia anului 2015”

Până pe data de 15 martie, profesorii nemțeni își pot înscrie școala în Concursul Național „Eco fotografia anului 2015”, ediția a VII-a – proiect național de încurajare a observării mediului înconjurător și de reliefare a valențelor pozitive ale acestuia, prin imagini.

Organizat de Centrul Carpato Danubian de Geoecologie și Editura Decesfera, proiectul se adresează copiilor, tinerilor, dar și profesorilor din unitățile de învățământ preșcolar, primar, gimnazial și liceal care doresc să participe la programe de educație pentru mediu.

Proiectul se va desfășura pe internet, fotografiile participante urmând a fi postate la adresa www.eventemco.ro, publicul votând fotografia favorită. Pe baza voturilor va fi desemnat premiul de popularitate.

Fotografiile trebuie să fie originale, neprelucrate și să nu fie mai mici de 300 kb. și să prezinte

aspectul pozitiv al mediului înconjurător, acestea urmând a fi prezentate publicului larg și făcând obiectul unor viitoare proiecte (expoziții, publicații scrise sau online etc.).

Voturile online pentru Premiul de Popularitate



se vor acorda în perioada 1-31 mai, iar desemnarea câștigătorilor se va face în luna iunie.

Fotografiile vor fi selectate de către un juriu alcătuit din reprezentanți ai Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, cadre didactice, fotografi profesioniști, jurnaliști, reprezentanți ai Centrului Carpato Danubian de Geoecologie și ai Editurii Decesfera Media.

Toate școlile care vor avea cel puțin 100 de fotografii înscrise în concurs vor primi un premiu special.

De menționat că Premiul I – Marele Premiu și Titlul de Eco fotografia anului vor fi răsplătite cu un aparat foto digital și o ramă foto digitală. De asemenea, profesorii vor primi premii speciale, constând în produse personalizate.

La CCD s-a sărbătorit „Ziua cea mare a veacului”

Pe 23 ianuarie, Casa Corpului Didactic Neamț a organizat o activitate metodică științifică dedicată Unirii Principatelor Române. Au luat cuvântul prof. Florentina Vasiliu Moise, directorul CCD și prof. Gheorghe Radu, muzeograf în cadrul Muzeului de Istorie și Arheologie.

Prof. Gheorghe Radu a subliniat legătura dintre orașul Piatra-Neamț și ziua de 24 ianuarie:

Orașul Piatra-Neamț este foarte legat de «Ziua cea mare a veacului», așa cum s-a numit în istorie ziua de 24 ianuarie 1859, pentru că aici, după moartea «domnitorului Unirii», a trăit și și-a dat obștescul sfârșit soția lui cea credincioasă, Elena Cuza. Casa Elenei Cuza există și astăzi, aflându-se pe strada Ștefan cel Mare, într-o oarecare paragină. Elena Cuza a murit la 37 de zile de la sărbătorirea, cu mare fast, în județul de la poalele Ceahlăului, a zilei de 24 ianuarie 1909, când se împlineau 50 de ani de la Mica Unire.

Au fost prezentate apoi documente deosebite, aflate în tezaurul arhivistic al județului Neamț,



care arată participarea, dar mai ales entuziasmul de care a dat dovadă populația județului Neamț, în

preajma zilei de 24 ianuarie 1859.

«Sara, orașul – cu toate mahalalile lui și din munții dimpregiur – s-au luminat cu cea mai briliantă lumină, plăcută la priviri, care au și existat până câtră ziua pe lângă care, atât orășeni, cât și locuitori de prin sate, ce se adunaseră făcându-se grupuri, benchetuiu pe toate ulițele, prin veselie și cântici di muzici, fluieri, cimpoaie și cântici vocale. Iar di pi munți, să răsune în vale buciumele ce așzase, prin care toate acestea să asalte: Vivat Unire! Și strigându-se: Ura! Să trăiască domnul nostru Alexandru Ioan!»

Brilianta lumină de care se vorbește în document s-a făcut cu ajutorul a șapte putini așezate la Sfatul Orășenesc, la Școala Publică (actualul Muzeu de Artă) și pe vârful dealurilor Cozla și Pietricica.

Astfel au sărbătorit pietrenii «Ziua cea mare a veacului», aceste manifestări de entuziasm fiind întâlnite, însă, și în celelalte zone ale județului nostru.

„Chimia și calculatorul... altfel”, ediția a II-a

Școala Gimnazială „Gheorghe Nicolau” Români și Școala Gimnazială „Daniela Cucuic” Piatra-Neamț organizează, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Neamț și Casa Corpului Didactic Neamț, concursul „Chimia și calculatorul... altfel”, ediția a II-a.

Competiția se adresează tuturor elevilor pasionați de chimie și de aplicațiile practice ale chimiei, utilizând calculatorul ca resursă materială. Activitățile cuprinse în proiectul-concurs evidențiază capacitatea copiilor de a trata cu seriozitate și interes problemele actuale ale chimiei sub o altă formă decât cea de la clasă.



„Conceput inițial ca o simplă unealtă de socotit, calculatorul și-a câștigat faima, favorizat fiind de «materia primă» pe care o prelucrează: informația și, mai nou, cunoștințele. Cu ajutorul calculatorului, elevii vor fi capabili să creeze diferite tipuri de documente utilizabile în toate domeniile cunoscute, în special în domeniul chimiei, și să caute informația de care au nevoie în interiorul unui program. Cel mai important câștig din punct de vedere pedagogic se reflectă în modul în care e privit acum calculatorul, integrat în procesul educațional”, argumentează organizatorii concursului.

Până pe data de 30 aprilie, elevii participanți la competiție trebuie să realizeze prezentări powerpoint, rebusuri chimice, precum și diferite sistematizări prin intermediul unor noi metode: ciorchine, copacul ideilor, diagrama Venn etc.

Jurizarea se va face în perioada 1- 15 mai, pe ciclul de învățământ (gimnazial), pe nivel de clase și pe secțiunile concursului.

Irina NASTASIU

Concursul național de poezie „Aurel Dumitrașcu”

Biblioteca Județeană „G. T. Kirileanu” Neamț, în colaborare cu Consiliul Județean Neamț și Asociația Culturală „Conta”, inițiază și organizează ediția a XI-a, serie nouă, a Concursului Național de Poezie (debut în volum) „Aurel Dumitrașcu”.

Concursul a fost întrerupt după ce trei ediții, consecutiv, organizatorii și juriul nu și-au dat acordul pentru a premia și publica volume care nu se susțineau valoric, după excelența serie de autori debutanți în acest context. Din juriu au făcut parte, la primele



zece ediții, între alții, Cezar Ivănescu, Cristian Simionescu, Liviu Ioan Stoiciu, Radu Săplăcan, Casian Maria Spiridon, Gellu Dorian, Nicolae Sava, Radu Florescu, Cristian Livescu, Emil Nicolae, Lucian Vasiliu, Vasile Spiridon, Adrian Alui Gheorghe, inițiator și organizator al celor zece ediții.

Inițierea noii serii a concursului este prilejuită de comemorarea a 25 de ani de la moartea poetului Aurel Dumitrașcu (16 septembrie 1990) și de împlinirea a 60 de ani de la naștere (21 noiembrie 1955).

Manuscrisele, bine constituite, cu diacritice, vor fi trimise/ depuse într-un exemplar printat dar și în format electronic (CD, DVD, altele) până la data de 1 iunie 2015 pe adresa: Biblioteca Județeană

„G. T. Kirileanu” Piatra Neamț, strada Republicii, Nr. 15, județul Neamț (cu mențiunea Pentru concursul național de poezie „Aurel Dumitrașcu”). Manuscrisele pot fi semnate cu numele autorilor în concurs, cu datele de contact (telefon, adresă mail) acest lucru nu poate influența decizia juriului care premiază manuscrisele și nu liste de nume. Manuscrisul trebuie să aibă minimum 60 de pagini, maximum 100 de pagini.

Manuscrisele vor fi însoțite de o fișă personală a concurentului: nume, prenume, data nașterii, adresă, telefon, e-mail, studii, activitate literară.

Concursul este deschis autorilor români nedebutanți în volum, din țară și din diaspora, a căror vârstă nu depășește 35 de ani până la data de 21 noiembrie 2015.

Juriul va fi constituit din scriitori, personalități ale vieții literare din România.

Până pe data de 16 septembrie 2015 va fi făcut public manuscrisul câștigător și numele autorului.

Alte informații pe adresa de mail adrianvlad@ambra.ro sau la telefon 0233/ 210379. Inițiator și coordonator al manifestării: Adrian Alui Gheorghe, director al Bibliotecii Județene „G. T. Kirileanu” Neamț. (Comunicat oficial. **Adrian ALUI GHEORGHE**)

Concursul național „Ion Creangă” de creație literară – *Povești*

Muzeul Literaturii Române Iași dă startul înscrierilor pentru Concursului Național „Ion Creangă” de creație literară – *Povești*, aflat la cea de a XXIII-a ediție și care va desfășura în perioada 18-19 aprilie 2015, la Muzeul „Ion Creangă” (Bojdeuca din Țicău).

Creatorii, indiferent de vârstă, își pot înscrie lucrările până pe data de 30 martie 2015. La concurs pot participa români de pretutindeni, care nu sunt membri ai Uniunii Scriitorilor (inclusiv din Republica Moldova și Ucraina).

Manuscrisele (maximum 15 pagini), dactilografiate la 2 rânduri, în 5 exemplare, vor fi însoțite de un motto. Numele autorului, vârsta, adresa, numărul de telefon, e-mail-ul se vor afla într-un plic sigilat, pe care va fi scris același motto și mențiunea „Povești scrise de copii” sau „Povești scrise de adulți”. Textele care nu vor respecta aceste rigori vor fi descalificate.

Concurenții vor expedia lucrările în plic timbrat (imprimat), până la data de 30 martie 2015 (data poștei) pe adresa: Muzeul „Ion Creangă” (Bojdeuca), str. Simion Bărnuțiu, nr. 4, Iași, cod 700118, tel. 0747/499.488. De asemenea, în plic va trebui înserat formatul electronic al lucrărilor.

Juriul profesionist va acorda câștigătorilor o serie de premii în ziua de 19 aprilie 2015, astfel: Premiul Muzeului Literaturii Române Iași; Premiul „Ion Creangă” al Uniunii Scriitorilor din România – filiala Iași; Premiul Editurii Muzeelor Literare; Premiul revistei „Dacia literară”; Premiul revistei „Convorbiri literare”; Premiul Bojdeucii „Ion Creangă”; Premiul Studioului de Radio Iași; Premiul Teatrului „Luceafărul” Iași;

Mențiuni la Secțiunea copii.

De asemenea, poveștile premiate la această ediție vor fi publicate în volumul *Poveștile de la Bojdeuca* care va fi lansat în aprilie 2016.

Anul acesta se va lansa volumul al XVI-lea al *Poveștilor de la Bojdeuca*, cuprinzând textele autorilor premiați la ediția din anul anterior. În anul 2014 au fost înscrise 116 lucrări la concurs.

Concursul Național „Ion Creangă” de creație literară – *Povești* este un eveniment de tradiție organizat de Muzeul Literaturii Române Iași. De-a lungul anilor, mii de persoane au răspuns invitației de participare, iar textele selectate de juriul specializat au fost valorificate. Mai multe detalii se regăsesc pe www.muzeulliteraturiiiasi.ro. (Comunicat oficial, **Daniel CORBU**)

Sumar

Adrian ALUI GHEORGHE – *Concursul național de poezie „Aurel Dumitrașcu”* (pag. 19)
Constantin ARDELEANU – *O antologie poetică ilustrată de școlari* (pag. 12)
Carmen BIRO – *Școala și muzeele* (pag. 10-11)
Emil BUCUREȘTEANU – *Cărți ale anului 2014: Mihai Meticaru – „Fiordurile Memoriei”* (pag. 9)
Daniel CORBU – *Concursul național „Ion Creangă” de creație literară – „Povești”* (pag. 19)
Cornel DUCULESCU – *Repere ale proiectelor de mediu din școală* (pag. 11)
Nelu DUMBRAVĂ – *Rondelul fratelui Grigore* (pag. 15)
Neculai FLORIAN – *Profesorul Gheorghe Tomulescu* (pag. 13)
Mihai FLOROIA – *Dezvoltarea abilităților de viață la elevi* (pag. 14)
Constantin GRASU – *Pionul din munți al Almei Mater* (III) (pag. 8)
Mihai MANCAȘ – *Să învățăm românește plângând: Bietul „și” et comp.* (pag. 17)
Raluca NACLAD – *Teatrul Tineretului: Black Comedy de Peter Shaffer* (pag. 20)
Irina NASTASIU – *O Doamnă Trandafir a zilelor noastre: Vero-*

nica Filip (pag. 1-3) * *Infocult* (pag. 8-9) * *Școala nemțeană, la zi* (pag. 18)
Niculina NIȚĂ – *O soluție: Să readucem natura în viața noastră!* (pag. 10)
OPRIȘ – *Unde-i lege, nu-i tocmeală* (pag. 3)
Gabriel PLOSCĂ – *Un buget nerealist, incorrect alcătuit* (pag. 2)
Adriana POPOAIA – *Autoscopia – metodă alternativă de evaluare* (pag. 11)
Gheorghe RADU – *Învățătorul Grigore Grigorescu, model în toate direcțiunile pe Valea Bistriței...* (pag. 13)
Dumitru RUSU – *Bătaia e ruptă din Rai* (pag. 2) * *Căciula* (pag. 9) * *Și Domnul Trandafir a luat mită?* (pag. 14)
Liviu RUSU – *Doamna Reformă a mai născut un prunc handicapat: noul regulament școlar* (pag. 1-5) * *(Consiliul Director AINT) Bulletinul Asociației Învățătorilor din Județul Neamț, februarie 2015* (pag. 4)
Constantin TOMȘA – *Rememorări, februarie 2015* (pag. 12, 13, 14, 15, 16, 17)
Mircea ZAHARIA – *Aniversări culturale – februarie, 2015* (pag. 17) * *Erată* (pag. 16)
Cosette ZANOCEA – *Desantul Ministrului Educației în Neamț* (pag. 1) * *Avatarurile decontării navei* (pag. 2) * *Tăieri de norme în școlile din județ* (pag. 2) * *Un top al liceelor nemțene* (pag. 4) * *Telegrama. Ultima oră la Roman* (pag. 6-7) * *Lección „pianistului de la Amsterdam”* (pag. 15) * *Educatoarele sunt șlefuitoare de diamante* (pag. 16)



TEATRUL TINERETULUI PIATRA NEAMȚ

Stagiunea 2014-2015

Black Comedy

de Peter Shaffer

In distribuție: *Dragoș Ionescu, Cătălina Ieșanu, Tudor Tăbăcaru, Lucreția Mandric, Cezar Antal, Dan Grigoraș, Loredana Grigoriu, Florin Mircea jr*

Regia: *Cristian Ban*; scenografia: *Alina Herescu*; asistent scenografie: *Anda Pop*

În aproape noi toți există dorința irepresibilă de a ne uita pe gaura cheii. Unul dintre cei mai mari dramaturgi contemporani, Sir Peter Shaffer (n. 1926, Liverpool), pornește de la această tentație și creează în *Black Comedy* o farsă bazată pe un truc scenic: pentru că acțiunea piesei este determinată de o pană de curent ce dă peste cap viața dintr-un apartament londonez, scena este luminată puternic atunci când ar trebui cufundată în întuneric, conform desfășurării narative, iar când personajele aprind un chibrit sau o lanternă, luminile scenice sunt stinse. Acest truc devine o mare provocare pentru actori care trebuie să joace ca și când ar fi pe întuneric, iar spectatorul este invitat să surprindă intimitismul reacțiilor celor ce se cred acoperiți de beznă.

La adăpostul întunericului, dorințele ilicite, disciplinate de convenții sociale, prind concretețe și încing personajele într-o dezlănțuire carnavalescă, în care măștile cad, descoperind refuzul și minciuni. Instinctualitatea devine tiranică, uzurpând locul rațiunii învinse de o succesiune înnebunitoare de situații potrivnice.

Proiectul tânărului regizor Cristian Ban este îndrăzneț, în sensul tratării contra pudibonderiei, explorând sensurile latente ale unei piese care, la premiera sa din 1965, a stârnit controverse.

Decorul realizat de scenografia Alina Herescu va rămâne cu siguranță în mintea spectatorilor: un spațiu erotizat, electrizant, care îndeamnă privitorul la fantazare și îl înrobește vizual prin atenția pentru detaliul cu impact emoțional.

Tentația de a face lucruri interzise atunci când credem că nu ne vede nimeni este general umană. Dar se prea poate ca de fiecare dată să fie niște ochi care ne privesc. (*Raluca NACLAD – secretar literar*)

REPERTORIUL stagiunii 2014-2015

● Gărgărițele se întorc pe pământ

de Vasili Sigarev, regia: *Alexandru Măzgăreanu*

● Ai grijă ce-ți dorești

un spectacol de *Tudor Tăbăcaru*

● O ... Ladă

creație colectivă după Ion Creangă; text: Gențiana Ionescu; regia: *Alexandru Dabija*

● Hippolytos

după Euripide; regie și scenografie: *Horațiu Mihaiu*; mișcare scenică: *András Lóránt*

● Jurnalul unor nebuni

după Anton Pavlovici Cehov și Nikolai Gogol; un spectacol de *Louise Dănceanu*

● Contra iubirii

de Esteve Soler; regia: *Bobi Pricop*; scenografia: *Adriana Dinulescu*

● Violențele lui Scapino

de Molière, regia: *Alexandru Măzgăreanu*; scenografia: *Romulus Boicu*

● Un spectacol ratat

după Daniil Harms; regia și scenografia: *Horațiu Mihaiu*.

PROGRAM AGENȚIA TEATRALĂ:

Marți – Vineri: 11-12 și 16-19; Sâmbătă – Duminică: 16-19 ●

Se pot rezerva bilete la adresa de e-mail: rezervabilett@gmail.com

(de luni până vineri) sau la numerele de telefon: **0752.149.735,**

0233.211.036 ● Pentru a fi valabile, biletele aferente rezervărilor trebuie achitate cu două zile înaintea spectacolului.



Dragoș Ionescu - Cătălina Ieșanu



Lucreția Mandric- Cătălina Ieșanu- Cezar Antal



Tudor Tăbăcaru- Florin Mircea jr- Cătălina Ieșanu

ĂPOSTOLUL – revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățăământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI ● noiembrie, 1934: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei

● **martie, 1999:** Florin Florescu, Ștefan Corneanu, Gheorghe Amaicei, Dumitrița Vasilca

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Gabriel PLOSCĂ – director general, Iosif COVASAN – director economic, Gheorghe AMAICEI, Liviu RUSU, Gabriela GRIGORE.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA – redactor șef, Constantin TOMȘA – redactor șef adjunct, Mihai FLOROAIA, Irina NASTASIU, Cosette ZANOCEA (subredacția Roman), A. OPRIȘ, Dorian RADU – DTP; Florin MOLDOVANU – editor online.

ISSN - 1582-3121

Redacția
și administrația:
str. Petru Rareș nr. 24,
Piatra Neamț.

Tel/fax:
0233.22.53.32

revista_apostolul@yahoo.com